

पाल्हाणपुरना महुम पारी०

* अमुलाव खुबचंद *
नुं

जीवन चरित्र.

१९७६

इस्वीसन १९२०

१ १ ली

प्रत ६०५

किमन सद्गुण ग्रहण.

ગુજરાત વિદ્યાર્પીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

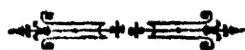
અનુક્રમાંક ૮૭ ૮૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અપુલ્ક ખલ્લખંદનં ભાગ(૧)

વિષય ૨૧૬૭૨૬૧૨૪૫ અમલ

पालणपुरना महुम पारी
अमुलख खुबचंदनुं
जीवन चरित्र.

छपावी प्रसिद्ध करनार.
झवेरी मनसुखलाल दोलतचंद.
पाटण.

संवत १९७६ प्रत ६०० सने १९२०
आवृत्ति १ ली.

श्री 'सत्यविजय' प्रिन्टिंग प्रेसमां शा.
सांकलचंद हरिलाले छापी, पांचकुवा
नवा दरवाजा-अमदावाद.

किंमत सद्गुणग्रहण.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૬૮૧

झवेरी अमुलख गुरुचंद.

जन्म

स्वर्गवास

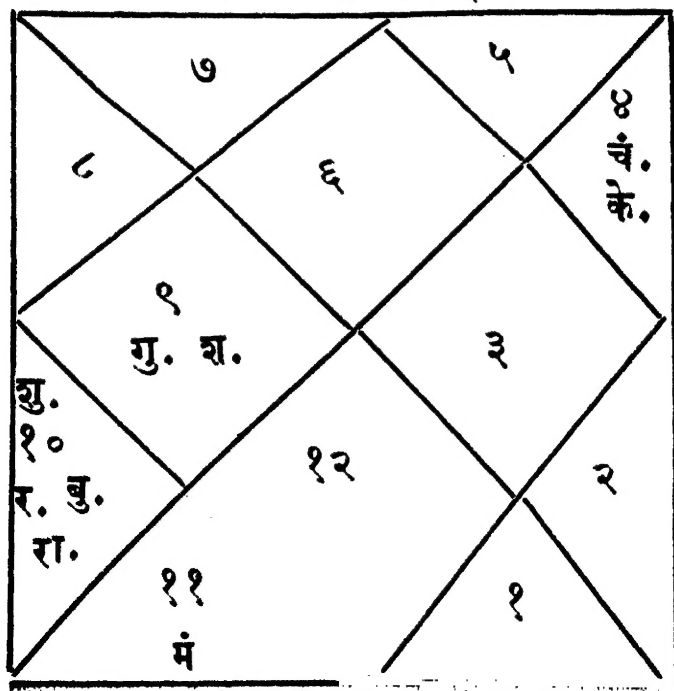
म. १८९८ पोष सद १५.

म. १९६६ पोष सद १५

झवेरी अमुलख खुबचंदनी जन्म कुंडली.

संवत १८९८ पोष शुद १५ साके १७६३
घा. ४१) ६ बुधवारे पुष्प घा. ४८-९ मकर
संक्रांति गतांशा १४ सूर्योदयात् घा. ३७-४

सूचना.

ज्यां * * ए वे चिन्हनी वच्चे अ-
क्षरो आवेला होय ते अक्षरो अवश्य ख्याल
राखीने वांचवा.

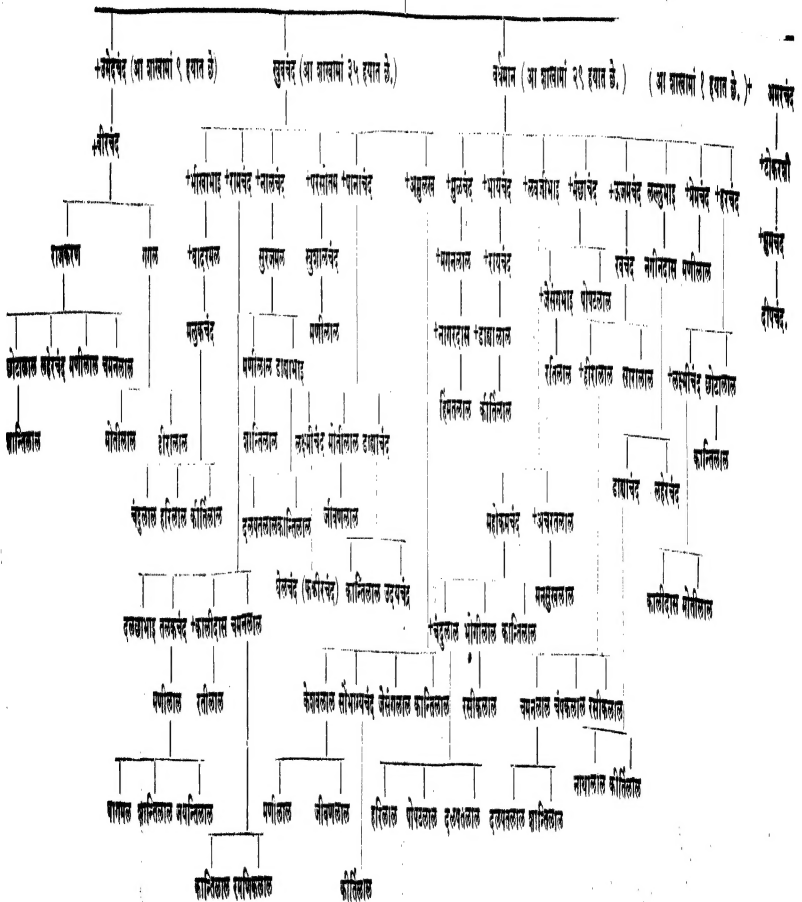
२९ मा पानानी छेली लीटीमां “पितामह”
शब्दने बदले “ पिता ,’ वांचवुं.

पारि. करमचंद मयाचंदनुं वंशवृक्ष.

કરમચંદ (કુલ ચાર શાસ્ત્રામાં ૭૪ હયાત છે.) (+ આ નિવાની સ્વર્ગવાસની છે.)

हेतु.

ॐ श्रीपार्श्वनाथाय नमः

ॐ श्री सकल सृष्टिना आधारभूत एहवा
श्री अरिहंत भगवंतने नमस्कार करीने पुस्त-
कनो प्रारंभ करतां मारो विशुद्ध आत्मा मने
ए प्रश्न पूछी पश्चात्तापमां नांखे छे के हे पामर
प्राणी ! आ संसारसागरने शोभावनार शुं क-
हेवाय ? तुं मनुष्यभवे अवतरी जैनमार्गी होवा
छतां, अने भवरणना भयने अटकावी अचल
स्थळ साधी लेवानी सरल सीढी तारी लगो-
लग होवा छतां तुं एक गभराएला श्वाननी
माफक तारुं खरुं सार्थक भूली जइने, तारामां
जोइता सदगुणोने शत्रु पेरे गणीने, पापमार्गमां
पापकार्यमां अने पापवृत्तिमांज मात्र प्रवर्त्त्य

કરે છે. અઘોર નર્કમાં લઈ જનાર અનેક અ-
 વગુણોનીજ માત્ર આરાધના કરે છે એ શું ?
 સંતોષ, સમતા, સત્સંગ, વિવેક, વિનય એનો
 તો તારામાં તલ માત્ર અંશજ નથી. એટલુંજ નહિ
 પણ પ્રાણીનો પ્રબલ શત્રુ કે જે પ્રાણીના પરમ
 આત્માને પાપી બનાવનાર છે, ચક્ષુવાલાને ચક્ષુ-
 હીનબનાવી અંધે માર્ગે દોરનાર છે. તેવા તે કનિષ્ઠ
 કામ, ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ તારા મર્કટ
 મન ઉપર અધિકાર ભોગવી રહ્યા છે, તને મહા
 પ્રયાસે સાંપડેલા આ તારા ઉત્તમોત્તમ મનુષ્ય
 બધને માટીમાં મીલાવી રહ્યા છે, તેની હે મૂર્ખ
 તને ક્યાં સ્વપ્ન છે ? તારું આ આયુષ્ય ક્ષણમાં
 ચાલ્યું જવાનું છે જેને તું અત્યારે તારા સ્ને-
 હીઓ તરીકે સેવી રહ્યો છે તેજ આશ્વરે તારાં
 નામ નિશાનને સ્મશાનની રાશ્ત્રમાં મેલવી દે-

નાર છે તે શું તારી જાણ બહાર છે ? હે મૂર્ખ !
 ત્યારે આત્મા અવિચારે તું કયે દિવસે તારું સ્વરૂં
 સાર્થક આ દૂર અંદેશી દુનિયાને બતાવી શ-
 કીશ કે તારું પોતાનું કંઈ પણ સાધી શકીશ ?
 પૃથ્વી પરના દરેક પશુ, પંચી કે પ્રાણી જે
 કોઈ પોતાના સાર્થકને સમજી પોતાના જોડ-
 તા સદ્ગુણોને ગ્રહણ કરે છે, અને તે પ્રમાણે
 બર્તી વિનાશ પામતાં છતાં પણ પોતાનું અને
 પારકું ભલું કરી શકે છે, અચલ કીર્તિને વરી
 અજર નામ મૂકીનેજ મરે છે, તે બધું શાથી ?
 પોતે પોતાના મનોપ્રદેશમાં ઘેરી લીધેલા પો-
 તાની ચપલ ચિત્તવૃત્તિમાં તારાની માફક ચમ-
 કી રહેલા ચેતનને શુદ્ધ અને નિર્મલ બનાવનાર
 સર્વોત્તમ સદ્ગુણોથી એ સદ્ગુણો તારામાં હવે
 કેમ આવે ? તેના લાભ નુકસાનનું તારા અં-

ધંકારમાં વ્યાપી રહેલા હૃદયને હવે કેવી રીતે
 બાન થાય ? તથા તારા જેવા બીજા જે કોઈ
 પોતાના સ્વરા કર્તવ્યને વિસારી મૂકી ઘોર
 નિદ્રામાં પડેલા છે તેઓને તેની જાણ કેવી
 રીતે થાય તેને માટે તારે મનન કરવાનું છે. હે
 મૂર્ખ ! આ મઠમૂત્રથી ભરેલી કાયા કોટી ઉ-
 પાયે પણ અમર થવાની નથી તો તેના પર કા-
 ળની ફાઝ પડતાં પહેલાં તું તેવા સર્વોત્તમ સ-
 દગુણોનું કંઈ પણ અનુકરણ કરી તારી યથા-
 શક્તિ તારું અને બીજાનું થઈ શકે તેટલું મલું
 કરવાનો ઉદ્યમ આદર, અને આ તારા પુન્યના
 પસાયે પ્રાપ્ત કરેલા ચિન્તામણી ભવનું કંઈ પણ
 સાર્થક કરી કૃતાર્થ થા.

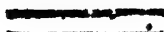
પ્રીય વાંચકગણ ! વસ્તુ પ્રારંભમાંજ મારા
 વિશુદ્ધ આત્મા તરફથી આ મને પૂછાણો પ્રશ્ન

मारी आ कृतिने कंडक पुष्टि आपनार होवाथी तेने प्रथमज आपनी द्रष्टि आगळ मूकी हुं हवे मारो खरो हेतु जणाववानी रजा लउं छुं.

श्वेतांबर जैनोनी नानी संख्यामां जो के गरीबाइमांथी तवंगर स्थितिए पहुँचेला घणा महाशयो आजकाल नजरे आवे छे. पण पोतानी चडतीनी साथे पोताना बांधवो तरफ लक्ष आपी स्वदेशाभिमान तथा पोताना जाति अभिमानने सिद्ध करी आपनार तो मात्र विरलाज जणाय छे, अने खरी रीते जोतां तेवां विरलां नामो जो वृद्धिने पामे तोज आपणा पृथक् पृथक् भागोमां रहेनार जैन भाइओनी एक सरखी उन्नति थइ शके, अने काळना प्रमाणमां पछात पडी गएल आपणे, आपणा पूर्व वखतने अवलोकी शकीए, कारणके उवा-

હીરથી જડી કાઢેલ મોટા મહેલમાં માત્ર એકજ
 દીપકથી જેમ અનેક દીપક પ્રજ્વલિત થવાનો
 ભાસ થાય છે તેમ મોટી સંખ્યામાં જો થોડા
 પણ અગ્રેસરો ઉપરના વિચારના હોય તો તેમ
 થવું કંઈ દુર્લભ તો નહિજ ગણાય. પણ ઉલટું
 તેમનું અનુકરણ બીજાએ કરે તો તેથી સમાજને
 મોટો લાભ થાય. આવા હેતુથી આપણામાં એ
 અને એવા બીજા કેટલાક પરમાર્થિક સદગુ-
 ãોને શોભાવનાર એક થોડા સમય પહેલાં
 સ્વર્ગવાસી થઈ નામાંકિત નરરત્નનું જીવન-
 ચરિત્ર અત્રે સંક્ષિપ્તમાં લખી તે તરફ આપનું
 ધ્યાન ર્વેંચું છું. કેમકે દુનિઆદારીની ધુંસરી
 ઉઠાવવામાં પોતાના સ્વદેશ બાંધવો તરફ અ-
 નિવાર્ય ભક્તિભાવ અને લાગણી ઉપાર્જન કર-
 વામાં, દયા પરમાર્થથી નહિ ઢરવામાં, અને

संकटने सुख, अने सुखने संकट समजी समय
 गाळवामां आपने खास करी ए घणुंज उप-
 योगी थइ पडशे. पाश्चिमात्य देशोनी शैलिने
 अनुसरीने तथा तेमनामां थइ गएला आवा
 नामांकित नररत्नोनां जीवनचरित्रो प्रकाशमां
 लाववाथी तेओने जे लाभ थथो छे के थाय छे
 ते अनुसरीने में जे आ चरित्र लखवानी शरु-
 आत करी छे ते मारा विचारवंत वांचकवर्गने
 अयोग्य तो नहिज जणाय. कारण के सद-
 गुणो प्राप्त करवानां साधनमां सदगुणी पुरुषनुं
 चरित्र ए पण एक साधन छे, जे वांचवाथी
 आपणे तेवा गुणवान बनी शकीए ते माटे आ
 सदगुणी नरनुं चरित्र लखवानो आरंभ करुंछु.

ચરિત્ર.

આ ચરિત્રના નાયક *સ્વર્ગવાસી શેઠ. અમુલખભાઈનો* જન્મ સંવત ૧૮૯૮ ના પોષ સુદ ૧૫ બુધવારને દિવસે ભરતક્ષેત્રના ગુજરાત અને મારવાડના મધ્યભાગમાં આવેલા શ્રી પાલણપુર શહેરમાં થયો હતો. આ પાલણપુર શહેર શરૂમાં પ્રલ્હાદન રાજાએ વસાવેલું હતું. અને તેથી તે *પ્રલ્હાદનપુરના* નામથી ઓળખાતું. પછી ત્યાર પછી તેનું ફરી સ્થાપન થતાં પાલ રાજાએ તેનું નામ *પાલનગર* રાખ્યું હતું. અને આ રીતે પાલકોની પલટા પલટીમાં ઝ્યારે તેને છેલ્લી અને ત્રીજી વખત આબાદ કરવામાં આવ્યું ત્યારથી તે અત્યાર લગી તે *પાલણપુરના* નામથી જ ઓળખાય છે. પાલણપુરની પૂર્વ સ્થિતિ ઘણી જ અવર્ણનીય અને અલૌકિક

हती, केमके जेवी रीते प्राणीनुं नसीब वारा-
 फेरी फरतुं आव्युं छे, तेवीज रीते ते स्थळ
 पण काळना फेरफार साथे चडती पडतीना
 चक्रमां चडेलुं होवाथी तेनुं कंडक जाणवा
 जोग वृत्तांत अत्रे आपवानी खास जरूर छे.
 जे वखते पालणपुर प्रल्हादनपुरना नामथी
 ओळखातुं हतुं ते वखते तेनो वैभव अने सीमा
 कंडक अजबज हतां. ते विषे एम कहेवाय छे के
 प्रल्हादनपुरमां असलथीज आपणा श्वेतांबर जैन
 भाइओनो समाज धणा मोटा प्रमाणमां हतो.
 अने तेथी त्यां कंचनमय *पालणविहार*
 नामनुं बावन जिनालयादि बीजां केटलांक
 जैन चैत्यो प्रल्हादनपुरने इन्द्रपुरीनी शोभा
 आपी रखां हतां. अने विशेषे तेमां वृद्धि क-
 रनार के जाणवाजोग तो मात्र एज हतुं के

जैन प्रतिभा उपाशक कोइ पण वणीक लक्ष-
पतिथी ओछी पायरी भोगवतो नजरे पण
जोवामां आवतो न हतो. एटलुंज नहि पण
हंमेशां प्रभाते ज्यारे देवदरवारमां जवानो
समय थतो त्यारे चोरासी शेठ तो पालखीमां
बीराजी प्रभु दर्शन के प्रभु सेवा माटे जता
जोवामां आवता. हंमेशां एक मुंडा प्रमाण
चोखा अने सोल मण सोपारी आवता हता.
आ उपरथी मारा प्रिय वाचको सारी रीते
समजी शकशे के आपणी पूर्व स्थिति अत्या-
रनी स्थिति करतां केटले अंशे सारी हशे ?

श्री नवकार मंत्रना उच्चारक जैन पुत्रो
जेओ महात्माओना वचन प्रमाणे कदी पण
दुःख दर्शन न करे तेओ अत्यारे अन्य धर्मी-
ओनी आज्ञा करवामां पण उंचा आवता नथी

તેનું કારણ શું ? શું મહાત્માઓના વચનનો નાશ થયો કે આપણી પોતાની રીતભાતમાં કંઈ ફેરફાર થયો ? મને તો એમ લાગે છે કે જૈન જનેતાની કુશ્લિષ જન્મ લઈ પોતાનું સ્વર્ગ ધર્મ કર્તવ્ય જાણવાને બદલે મારા કેટલાક ખાઈઓને તો જૈન ધર્મ શું છે તેની પણ લેશ સ્વર નહિ હોય. તો પછી મહાત્માઓનું વચન નષ્ટ થઈ શકે કેમજ કહેવાય ? કારણકે શાંતિને માટે વૈદ્ય ઉપચાર બતાવે પણ જો તે ઉપચારનો આપણે ગેરઉપયોગ કરી રોગમાં વૃદ્ધિ કરીએ તો આપણે પોતેજ તેના કારણભૂત થઈ જઈએ. પૂર્વના જૈનો ન્યાય, નીતિ અને વહેવારને સારી રીતે સમજતા હતા. ધર્મ તથા પારમાર્થિક કાર્યોમાં યથાશક્તિ વ્યય કરી પોતાની ભવોભવની સામગ્રી એકઠી કરતા હતા, જ્યાં અત્યારે

તેવાં શુભકાર્યોમાં દ્રવ્ય વ્યય કરવાને બદલે
 ગાડી, વાડી અને લાડી, તેમજ અભક્ષ્ય વસ્તુ-
 ઓના સ્વાનપાન અને મોજશોખમાં દ્રવ્યનો
 વ્યય કરતાં આપણામાં કેટલાક નજરે આવે
 છે. પૂર્વના જૈનો હોટલોમાં જઈ અયોગ્ય આહાર
 કરવાને બદલે યથાશક્તિ તપ, જપ કરી આ-
 ત્માનું સાધન કરતા હતા, અને નાટકશા-
 લામાં જઈ નાટ્ય રંગ જોવાને બદલે ધર્મગુરુઓ
 પાસે ઉપાશ્રયમાં જઈ ધર્મ ઉપાર્જન કરતા હતા.
 આવા આવા કેટલાક જૈન ઉપાશકને નહિ
 છાજતા અવિચારી આચરણોથી આપણી અ-
 સલી સ્થિતિને અત્યારે આપણે મંદ થઈ ગયેલી
 જોઈએ એ સ્વાભાવિક છે. અને તેમ થવામાં દોષ
 માત્ર આપણોજ છે તો તેનાં દુઃખદારિદ્ર ઉપા-
 ર્જન કરનાર સ્વદોષનું પ્રથમ અવલોકન કરી

તેનો પરિચ્છેદ કરવામાં અને આપણી પૂર્વસ્થિ-
તિને પુનઃ પ્રકાશમાં લાવવામાં આપણે ઉદ્યમી
થવું જોઈએ. કેમકે આ પરમશ્રમથી પ્રાપ્ત ક-
રેલો મનુષ્ય ભવ અને ચિન્તામણિ એવો દરેક
વસ્તુને જણાવવાવાળો જૈન ધર્મ ફરી ફરીને
પ્રાપ્ત થવો દુર્લભજ છે.

※સ્વર્ગવાસી શેઠ. અમુલશ્વભાઈના※વડેરા
અસલ પાલણપુરના રહીશ ન હતા. પણ તેઓ
મારવાડ મુલકના કોઈ ગામમાં રહેતા હતા.
તેઓ સોનીગણા ચૌહાણ રજપુત હતા તેઓને
※સંવત ૬૦૫ માં મટ્ટારક દેવાનંદ સૂરિષ
ધનાળી નગરમાં※ શ્રી જૈનધર્મી બનાવી તેમનું
※ગોત્ર ધનપત તથા કુલદેવી ચામુંડા※ (સ-
હસકર) માતાની સ્થાપના કરાવી. આ પછી
તેઓ વૈષ્ણવને અર્થે પોતાનું મૂળ વતન છોડી

મારવાડ મુલકના જુદા જુદા ગામોમાં પોતાનું
 વતન કરવા લાગ્યા, અને આખરે *સંવત
 ૧૩૬૮* માં તેઓના વડા *જગાજી રાણી
 ગામથી પાટણ* આવી રહ્યા, આ તેમની ગુ-
 ર્જરભૂમિમાં થયેલી પ્રથમ શરૂઆતના શુભ પરિ-
 નામની સ્ત્રી સુબી તેમના વંશથી ઉતરી આ-
 વેલા આ આપણા માનવંતા સ્વર્ગવાસી *શેઠ
 અમુલસખભાઈના* વસ્તમાં પુરેપુરી જણાઈ કે
 જેની મહત્વતા વિષે આપણે સર્વે સારી રીતે
 વાકેફગાર છીએ. સંવત ૧૬૧૬ માં *શ્રીમ-
 લજી પાટણથી લાલપુર* આવ્યા. આ વસ્તે
 પાલણપુર શહેરની રાજ્યગાદી ઉપર કોઈ મહા
 વિચારવંત અને પ્રવીણ દિવાન રાજ્ય-કરતા
 હતા. તેમણે તે *લાલપુર* આવી રહેલા
 સ્વર્ગવાસી શેઠ, અમુલસખભાઈના વડેરા-

ઓમાંના *શેસાજી* નામના એક મુખ્ય માળ-
 સને પોતાના રાજ્યમાં આવી રહેલા કહાવ્યું.
 તેથી તેઓ સંવત ૧૭૩૫માં પ્રથમ પાલણપુરમાં
 આવી રહ્યા, લાલપુરથી આવ્યા તેથી લાલ-
 પુરા કહેવરાવા લાગ્યા, આવી રીતે નામદાર
 દિવાન સાહેબના પ્રેમી ફરમાનનો યોગ્ય
 સત્કાર થવાથી નામદાર દિવાન સાહેબે
 તેઓને વંશપરંપરાને માટે કેટલાક સા-
 રા ને લાભકારક હકો બક્ષ્યા જે હજુ
 પર્યંત પણ તેમના વંશજો ભોગવતા આવ્યા
 છે. તેઓ ઘણાજ બહોલા અને તેજસ્વી વિ-
 સ્તારથી પોતાના મુખ્ય *શેસાજી* તરફથી
 સંવત ૧૭૩૫ માં સ્થપાવેલા શુભ વંશને અ-
 ત્યારે પણ ઘણીજ સાગી શોભા આપી રહ્યા છે.
 જેનાં અનુપમ ફલ કેવલ ઉપરથીજ શોભાવ-
 માન છે એમ નહિ પણ અંદર અને બહારથી

એક સરસ્વી શોભાને આપનાર આ શુભ વંશ
 વૃક્ષના એક વિજય પ્રભાવિક ફલ રૂપ સમાન
 સ્વર્ગવાસી *શેઠ અમુલસ્વભાઈ* પારેસ્વ કુટુંબ-
 માંના એક પવિત્ર કોહીનૂર હતા. જેમના પ્રાણ
 પ્રયાણ સુધીના સર્વોત્તમ સદ્ગુણોની સ્મૃતિ
 અત્યારે પણ થતાં તેમના પરિચયવાળાઓ પો-
 તાના સ્વિન્ન હૃદયથી આવા એક પરમાર્થી
 પુન્યાત્માના પરલોક ગમનને હીનભાગી સ-
 મજી હજુ પણ અશ્રુ ઢાળે છે. તે આ મહુમ
 મહાશયના પ્રશંસાપાત્ર ગુણોનો એક સજ્જડ
 પુરાવો છે. આવી રીતે સ્વર્ગવાસી *શેઠ.
 અમુલસ્વભાઈના * કુટુંબીઓને * પારેસ્વના*
 ઉપનામથી ઓઠસ્વચામાં લાવનાર તેમના પિ-
 તાના દાદા યાને તેમના વડદાદા શ્રી પાલન-
 પુરમાં આવી રહેલ *સેસાજીથી* ઉતરતા
 વંશજોમાંના *શેઠ મીયાચંદ અમેચંદ* ના-

મના એક મહા ધર્મ પરાયણ અને નીતિજ્ઞ ગૃહસ્થ
 હતા. વઢી મોટા મનવાળા શેઠ લક્ષ્મીના પુત્ર
 હતા એટલે કે તેમની જાતમહેનતથી મેઝવેલું તે-
 મની પાસે ઘણું દ્રવ્ય હતું. પણ કોઈ પૂર્વના
 સંજોગે તેમને કંઈ સંતતિ ન હતી. આવી સ્થિ-
 તિમાં પોતાની ૬૦ વર્ષની ઉમરે સર્વ જગતની
 મનોવાંછના પૂર્ણ કરનાર એવા શાસન દેવતાએ
 આ કસોટીએ ચઢાવેલ શુદ્ધ કંચનને પોતાના
 સ્વરાપણાથી ચઢાવવા તેમની શુદ્ધ અને વંશ
 વૃદ્ધક ધર્મપરાયણ પત્નીને ઉઠાવી લીધી. આ-
 શાથી નષ્ટ થયેલા પણ દ્રઢ મનોવૃત્તિવાળા આ
 વિચારવંત શેઠે આથી નિરાશ નહિ થતાં થ-
 એલ બાબતને પોતાના કર્મનુંજ ફળ સમજી લઈ
 તથા પોતાની વયનો વિચાર કરી સ્વહસ્તે વા-
 વેલું કોઈ પણ વસ્તુને કામ લાગશે એવા હેતુથી

પોતાની સ્વલક્ષ્મીનો સુવ્યય કરવા માંડ્યો. એ
 વાત તે વચ્ચે પાલણપુરના પવિત્ર રાજ્યાસ-
 નને શોભાવનાર રાજા *પીરોજખાનજીને*
 માર્ગ પડવાથી શેઠ, મોસુફને પોતાની હજુર
 બોલાવી તેમના શુભકાર્યને માટે ધન્યવાદ આ-
 પતાં તેમને ફરી લગ્ન કરવા કહ્યું. પણ એક
 ગ્રહ નડતા ગરીબને કોઈ રાજાના હસ્તકમલમાં
 રહેલી ગ્રહાનુકુલ જવાહીરની વીંટી મેલવી પ-
 હેરવાનું કહે તેમ તે મોટા દીલવાળા રાજાનું
 વચન શેઠ મોસુફ સાંભળી રહ્યા પણ કંઈ પ્ર-
 ત્યુત્તર આપ્યો નહિ. આથી તેમના વૃદ્ધ મનને
 પોતાનું કથન કોઈ અશક્ય ને એક સત્તાધીશે
 કહી નાંચેલા કથન સમાન લાગેલ છે તેમ
 સમજી તે શાળા દિવાને શેઠનું મન તરત ઓ-
 ઝરવી લીધું અને પોતાની દરમ્યાનગી વિના

तेमनी वृद्ध वयने कोइ कन्या देशे नहि. एम धारी पासे बेठेल पासेवानीओने शेठने छायक कोइ तेमनी नातमां कन्या होवा विषे पुछ्युं. अने धर्मना पसाये अनुकूल एवी कन्यानी भाळ मळतां खुद ते कन्यानोज साधारण स्थिति भोगवतो पिता तेज वखते राज्यगढ-मांथी नीकळतां दीवानश्री*पीरोजखांनजीनी*नजरे पडयो. के तरतज तेने उपर पोतानी पासे बोलावी तेनी अरुची हो के गमे तेम पण पलवारमांज प्रारब्धना द्वार खुली गएल एवा आ पुन्यशाळी शेठना वृद्ध हस्तकमलमां सगपणना साक्षी रुप एवा नवनिध रुपीआने मूकावी दीधो. आश्चर्यवादळमां घेराएलो कन्यानो पिता तरतज त्यांथी नामदार दिवानने कुरनस बजावी चालतो थयो. घरमां आ

वात कोइने रुची नहि. पण पोताना पिताना
 हाथे थएल सारा के नरसा कार्यने अन्तःक-
 रणथी अंगीकार करी रहेली कन्याए तो भावी
 भाव प्रबल समजी भाग्य हशे तो पाणीमांथी
 पण मांखण नीकलशे एम धारी पोताना थएल
 सगपण माटे संपूर्ण संतोष ग्रह्यो. आवी रीते
 परमार्थ परायण परम अंशधारी दिवानश्री
 पीरोंजखानजीना हाथथी थोडा समय पहेलां
 ओलवाइ जवानी भ्रांतिमां रहेल शेठ. मोसु-
 फना पवीत्र कुलदीपकने फरी सचेत करवामां
 आवतां ते पवित्र कुलनो भविष्यमां केटलो
 फेडावो थयो ते हवे पछी आपणे जोइशुं.
 तृणने मेरु अने मेरुने तृण बनावी शके एवा
 समर्थ सहायकनी सहायताथी उपलां लग्न थया
 पछी शेठ मोसुफने शासन देवतानी कृपाथी

ઉપરા ઉપરી બે પુત્ર થયા. જેમાંના પહેલાં જાણે પોતાના ઢૂબતા ભાગ્યને સ્વીલાવવાને ચંદ્ર રૂપ ન થયા હોય ? એવા *કરમચંદભાઈ* અને બીજા *ઝકાભાઈ* એ નામથી ઓલસાતા હતા.

આ પછી થોડા સમયે સૃષ્ટિના સર્વે ઉપ-ભોગથી સંતુષ્ટ થઈ ગયા અને મોક્ષપ્રાપ્તિને માટે પોતાના પાપકર્મોને સ્વપાવતા ભદ્રીક શેઠ પોતાના મનુષ્ય ભવને પૂર્ણ કરી સ્વર્ગવાસી થયા. આથી કિશોર વય ભોગવતા તેમના વંશવૃદ્ધક બાલકોને થોડા સમયને માટે પોતાની સ્વોટ પડી. નામદાર દિવાન સાહેબે પોતાના પ્રીય શેઠના મરણ પછી તેમના જ્યેષ્ઠ પુત્ર *કરમચંદભાઈને* પોતાની પોતદારીનું કામ સોંપી પોતાનો પવિત્ર હાથ આ ભવિષ્યમાં થનારા બહોળા અને કીર્તિવંત કુટુંબના બાલપિતાપર

રાખ્યો. જેથી દિન પ્રતિદિન વૃદ્ધિને પામતા
 અને પિતાના નામને પોતાના નિઃસ્પૃહી ગુણોથી
 અલંકૃત કરતા કિશોર પળ જાતે કુશળ એવા
 કરમચંદ શેઠ થોડા વસ્ત્રતમાં એક બુદ્ધિ-
 શાળી યુવાન કહેવાવા લાગ્યા. આવી રીતે
 રાજ્યની પોતદારીના કામથી *મયાચંદ* શેઠ
 પછીના તેમના તમામ કુટુંબીઓ *પારેશના*
 ઉપનામથી ઓલસવાતા. હવે સર્વાનુગુણનિધિ
 શેઠ *કરમચંદભાઈ* પિતાના સ્વર્ગવાસથી
 પોતાના માથે આવી પડેલો દુનિઆદારીનો
 તમામ નાવ પોતાના હાથે ચલાવવા માંડ્યો.
 ઇટલુંજ નહિ પણ પોતાના પૂજ્ય પિતાના પગલે
 ચાલી સકલ વિશ્વને સમભાવપણે દેશતા, આ-
 ત્મ અને પરઆત્મમાં ફેર નહિ સમજતા. અને
 પારમાર્થિક કાર્યોમાં પ્રથમ આગલ પડતા, એવા

न्याय, नीति अने धर्मना पंथे पोते पोतानुं
 भव निर्गमन करवा मांडयुं. संवत *१८६९ ना*
 भयंकर दुष्कालमां के ज्यारे भरतक्षेत्रना मार-
 वाड प्रांतमां वर्षानी ताणथी मुद्दल अनाज
 थवा पाम्युं न हतुं अने नव कोटी मारवाडना
 भुखमराथी मरता असंख्य लोको पोताना
 जीवनरहित देशनो त्याग करी ए भूमिमां फरी
 कदी पण जन्म नहि पामवानी प्रभु प्रार्थना
 करता आ अपार जलथी अचल भरेला गुर्जर
 देशनी पवित्र भूमिपर आवी अकाले मरवा
 मांडया. त्यारे आ मारवाड प्रांतना मुखमां
 त्यांना निर्भागी लोकनी नजरे मोक्षरूपे स्थ-
 पाइ रहेला *पालणपुरमां* वसता दयाना
 दरिआ एवा शेठ *करमचंदभाइए* लाखोना
 स्वर्भे पण न मेळवी शकाय एवुं महा पुण्य उपा-

र्जन कर्युं. साधारण पैसावाळा के बीलकुल
 गरीब जेटला लोको आ वखते अन्नदेवना शत्रु-
 रूपे पोतानी नजरे पडता तेमने तेओए प्रथम-
 थी पोताना उपभोगने माटे मोटा प्रमाणमां
 कवजे करी राखेल अन्ननुं उत्तम दान देवा
 मांडयुं. एटलुंज नहि पण दशानी भयंकर-
 ताथी भान रहित बनी भुंडे हाले जमीनपर
 तरफडीआं मारतां अने मरुं मरुंनी कारमी
 कीकीआरीओ करता केटलाकोने तो तेओ
 पोतानी खास देखरेख नीचे स्वहस्ते रंधावी
 खवरावता. आवा अनुपम उपकारथी रोजना
 अकाले मरता सेंकडो प्राण बचवा लाग्या.
 देवलोकमां आ पुन्यात्मा शेठनी घणीज प्र-
 शंसा थइ अने तेनो बदलो तेमने तरतज आ-
 पत्रामां आव्यो. शेठ महाशयने चार भग्य-

શાલી પુત્રો થયા. જેમાંના જ્યેષ્ઠ પુત્ર *વર્ધ-
માનભાઈ શ્રીમંત ગાયકવાડ મહારાજના જગ-
પ્રસિદ્ધ શ્વેરી. ભાયચંદભાઈના પિતા* અને
બીજા પુત્ર *સ્વૂચંદભાઈ* તે *ચરિત્રના-
યક સ્વર્ગવાસી શેઠ અમુલચભાઈના પિતા થતા
હતા.* બાકીના બંને પુત્રો કે જેમનો સંબંધ
આ ચરિત્ર જોડે વિશેષ ન હોવાથી તેમનાં તથા
તેમના પરિવાર વિગરેનાં નામ આ ચરિત્રની
શરૂઆતમાં આપેલા *Geneological tree
કુટુંબવૃક્ષ* જોવાથી જણાઈ આવશે.

હવે ધર્માનુઅવતાર *કરમચંદ શેઠના*
સ્વર્ગવાસ થયા પછી શાંતિના સાગર એવા આ
ચારે પુત્રો અરસપરસ સલાહસંપથી ચાલવા
લાગ્યા. અને *સ્વૂચંદભાઈ* પોતાના પિતા-
શ્રીનું રાજની પોતદારીનું, કામ પોતાના માથે

વ્હોરી લઈ પોતાનો સઘળો ઘરનાવ ચલાવવા
 માંડયો. અને દેશવિદેશ જઈ વિલુટા પડવાની
 વિટંબનાને નિષેધી ધંધાની ઇટલી ફેલાવટ
 કરી કે અંતરના ભ્રાતૃભાવ ધરાવતા ચારે ભા-
 ઇઓની સુશનુમા સંયુક્તતા હમેશને માટે કા-
 યમ રહી. રાજ્યની અચલ નીઘા અને જાતે
 સુખી ઇટલે પછી વધુ આઘાપાછા થવાની જ-
 રૂર શી ? માત્ર સુખી વડીલોપાર્જિત કીર્તિના
 વારસાને જાલવી રાખી બને તેટલું પુન્ય ઉપા-
 ર્જન કરવું તેજ તેમની ઇચ્છા અને તેવી ઇચ્છા
 તે હમેશાં સુખરૂપજ માનવી. જેના પસાયથી
 દુર્લભ વસ્તુ સુલભ થાય, સ્વપ્ને ન હોય તે સ્વ-
 હસ્તમાં જણાય અને ઇચ્છીતને ઇચ્છા પૂર્ણ થાય
 એવા શાસન દેવતાની દ્રષ્ટિ તે પરજ દોરાય
 તેથી બીજું શું જોઈએ ? ધર્માનુરાગી *સુભવં-

દશાઈને* પણ તેમજ થયું. જોડતુંજ જડયું.
 મહા પ્રયાસે ન મળે તેતું એક *કલ્યાણક
 પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચિંતામણિ ધાતુનું બિંબ*
 તેમને ઘેર બેઠે સાંપડયું. તે વિષે એમ કહેવાય
 છે કે *રામચંદ્રજી* નામના તે વસ્તે
 ચાલણપુરમાં આવી વસેલા એક જૈન યતિ
 પાસે આ કલ્યાણક બિંબ હતું. અને તે ઘણું
 ચમત્કારક હતું. આવી અલૌકિક પ્રતિમાને
 તે મારવાડના શીરોહી ગામના દેરાસરજીમાંથી
 ઉપાડી લાવેલ હતા. અને પોતાની પાસે તેને
 ઘણીજ ગુપ્ત રીતે રાખતા હતા. પણ પોતાના
 મૃત્યુ સમયે કંઈ પૂર્વના સંજોગથી તેમણે તે
 દિવ્ય પ્રતિમાજી આ પ્રભુ પ્રસન્ન *સ્તુતિચંદ્રમા-
 ઈને* બોલાવી સુપરત કરી. આવી રીતે પારસ
 પ્રભાવી *શ્રી પાર્શ્વપ્રભુની અલૌકિક પ્રતિમા

અંગધારી હાથ આવવાથી *સુવચંદભાઈ*
 પોતાના જીવનને સફલ થયું માનવા લાગ્યા.
 અને તે ચિન્તામણિ રત્નને પોતાના નિવાસ
 નજીક એક સ્વચ્છ ઓરડીમાં પધરાવી તેમણે
 તેની નિશદીન પરમ ભક્તિભાવથી સેવાપૂજા
 કરવા માંડી. તે હજુ પણ તેમના વડીલ શેઠ
 કરમચંદ મયાચંદના નામથી સંવત
 ૧૯૪૪ ના શ્રાવણ વદ ૩ ના દિવસે
 પ્રતિષ્ઠિત શ્રી પાલણપુરના તેમના *ચારેશ્વના
 ઘર દેરાસરમાં* વીરાજમાન છે. મતલબ કે
 જેવી રીતે વર્ષોના વર્ષ ઉત્તમ પ્રકારની વૃદ્ધિ
 થવાથી એક ઉત્તમપણે આરોપણ કરેલું વૃક્ષ
 ભવ્યતાને પામતું જાય છે; તેવીજ રીતે આ
 પેઢી દરપેઢી થતી આવતી ધર્મવૃદ્ધિના વિજય
 પ્રભાવથી દીનપ્રતિદીન પરમતાને પામતું એવું

પારૈશ્વ કુટુંબવૃક્ષ પળ ભવ્યતાને પામ્યું કે જેના અમુલ્ય ફલની સુકીર્તિ થોડા સમય પહેલાં સૃષ્ટિના લગભગ સર્વ ભાગમાં વ્યાપી રહી હતી. આ અમુલ્ય ફલ તે આપણા મહાન સ્વર્ગવાસી *શેઠ અમુલ ત્રિભાઈ હતા. સુવચંદભાઈ* જેવા ધાર્મિક પિતા ઊગતા છોડવાને અમૃતપાન કરાવતા. ઝરમર ઝરમર વર્ષતા મેહુલાની મિષ્ટતારૂપ, *ઝરમરવાઈ* નામની માતા, અને પાંડવ સ્વરૂપી *મીશ્વાભાઈ, રામચંદભાઈ, નીહાલચંદભાઈ, પુરુષોત્તમભાઈ અને પાનાચંદભાઈ* નામના પાંચ બાંધવ એવા આ સમુદાયમાં સંવત *૧૮૯૮ ના પોષ સુદી ૧૫ બુધવારને દિવસે નક્ષત્રોમાં શુભ એવું પુણ્ય નક્ષત્ર* બેસતાં આ પ્રતાપી નરરત્નનો પ્રકાશ પૃથ્વીપર પડ્યો. પુત્રના જન્મથી પિતામહ આદિ સઘળું

कुटुंब हर्षित थयुं अने तरतज जोशीने बोलावी
 तेमना जन्माक्षर करावता आ उगता अरुण्य-
 सम तेजस्वी बालना ग्रहो घणा श्रेष्ठ देखाया.
 एटले सर्वेए मळी तेमनुं *अमुलख* एवुं नाम
 राखवानो निश्चय कर्यो. जे निश्चयने अ-
 नुसरी भाग्यदेवी विवाताए पण छद्दीनी
 रात्रे आवी आ अगता नामने पोताना
 सदगुणोथी अमुल्य बनावी शके तेवा उत्तम
 लेख आ बाळना विशाळ भाल पर आलेख्या
 प्रभाते फुइए आवी प्रथमथी अटकळी राखेलुं
 अमुलख नाम कायम कर्युं अने कोइ
 देवनो अंश हृदयमां धारी जाणे न बोली
 नांखता होय तेम एकदम बोली उठयां के
 आ *अमुलख* आपणा आखा कुटुंबमां
 अमुल्य नाम मेळवशे. अने पोताना नाम स-

मान गुणवाळा थशे. तथास्तु. बोलाएला बोल
सफल थया. अने आ शुभ अवसरे स्थीर
करेलु सुनाम पोताना शुभ कार्योथी स्वर्गवासी
थया छतां हजु पण अमरज छे एवा अजरामर
शेठ अमुलखभाइ हवे दीनप्रतिदीन कुमुद
बांधव चंद्रनी कळा माफक वृद्धिने पामवा
लाग्या. पोतानी अनुपम वालचेष्टाओ अने
निर्दोषताना नवनवीन चाळाओथी मातापिता
वगेरेने आनंद आपता पोते पांच वरसनी
वयना थया त्यारे तेमने विद्याविलासी बना-
वयाना हेतुथी तेमना पिता खुबचंदभाइए ते-
मने ते वखने स्कुल नहि होवाथी एक यति
पासे थोडो थोडो वखत निशाळे मोकलवा
मांड्या. अहीं तेमनी समान वयना बीजा
विद्यार्थीओ जोडे पोताने धणोज आनंद आ-

વવા લાગ્યો એટલે રફતે રફતે માતાપિતા
 વિગેરેના સંપૂર્ણ સંતોષ તલે તેઓ નિશાઢના
 એટલા તો ઉત્સાહી બન્યા કે તે વિષે તેમને
 કદી પળ કહેવું પડતું નહિ. પ્રભાત થાય કે
 તરતજ ડઠી નિશાઢે જાય અને ગયા દિવસનું
 શીખેલું બરાબર આવડયું છે કે નહિ તેની ગુરુ પાસે
 પરીક્ષા કરાવી તરતજ કંઈક નવીન શીખવા-
 ની ઉમેદ કરે. આવી રીતે વર્ષ એકના આંત-
 રામાં આંક બારાખડી શીખી દેશીનામું તથા
 ઑપડી શીખવા માંડી. અને વિદ્યાવિનોદી
 એવા આ આનંદી બાલપર વિદ્યાદેવીની પળ
 પ્રસન્નતા હોવાથી આમ તેમને આગલ વધવામાં
 કંઈ પળ વિશેષ મુશ્કેલી પડી નહિ. હવે દીન
 પ્રતિદીન જરાને જોતા સુજ્ઞ શેઠ. *સ્વુબચંદ-
 ખાઈ* પોતાના આ એકવીજાથી ઑડીઆ-

તા ઇષ્ટ કૃપાવાળા છા પ્રભાવશાળી પુત્રોને
 સમયને જોઈ પૃથક્ પૃથક્ ધંધે લગાડવાની
 ઉત્કંઠામાં સંવત *૧૯૦૬માં* પ્રથમ પોતાના
 સ્થવતન *પાલણપુરમાં* રાજ્યની ભારે સ્વ-
 રીદી અને મહેરબાનીના વિચારે એક *કાપ-
 ડની ગંજાવર દુકાન* સ્થોલી અને પહેલીજ
 સાલમાં ઘણો સારો લાભ ઉપાર્જન કરી તેને
 અચલ મજબુતી પર લાવી મૂકી, પછી એટલામાં
 સંવત *૧૯૦૭ના* આસો માસમાં પોતાની
 ૫૭ વર્ષની વયે પોતે એકાએક દેવલોક
 પધારવાથી આ સુખી કુટુંબમાં ફરી એક વ-
 સત થોડા સમયને માટે વડીલની સ્થોટ પડી.
 પછી તે સ્થોટ ભાઈઓનું બલ, ઉત્તમ ગુણો, અને
 અરસપરસની મર્યાદાશૈલ સલાહસંપ અને સમય-
 સૂચકતાથી લાંબા વસત સુધી જણાઈ નહિ, પછી

આવી રીતે પોતાના પુન્યવંત પિતાના
 થણા પરલોકગમને તેમને ભારે દિલગી-
 રીમાં લાવી મૂક્યા, છતાં જેવી રીતે એક
 દારિદ્ર મનુષ્યની દીલગીરીનું સમાધાન દ્રવ્ય-
 થી કરીએ તેવીજ રીતે આજસુધી પોતાના પ્ર-
 શ્નુતુલ્ય પિતાના પવિત્ર કર તલે રહી પોતાના
 ગૃહરાજનું પરમ નિપુણતાથી પ્રધાનપદ કરેલ
 સમયનાં જાણ એવા પોતાના પ્રિય જનેતા શ્ર-
 રમરબાઈના યોગ્ય શાંત્વનથી જુજ વચ્ચતમાં
 તેઓના મનનું પણ સમાધાન થઈ ગયું, અને
 ઝલટું અફસોસને બદલે પિતાના પગલે ચાલી
 પિતાના નામાંકિત નામને ચાલતા આવતા
 ગૃહ વહેવાર અને વેપાર રોજગારથી દિનપ્રતિ-
 દિન વધુ પ્રકાશમાં લાવવાની ઝલટે તમામ
 ખાઈઓ પોતાનો ઘર મક્કીઆરો વહીવટ અને

कापडनी दुकान विगेरेनुं तमाम कामकाज
घणीज सारी रीते संभाळवा मांडयुं. आ व-
खते आपणा मरहुम *शेठ अमुलखभाइनी*
वय लगभग बार वर्षनी थवा आवी हती, अने
तेथी तेओए पण हवे पोताना कार्यने अनु-
सार केळवणी लीधेल होवाथी पोताना वडील
भाइओनी साथे धंधे जवा मांडयुं. पण तेमनी
भविष्यनी उन्नतिए तेमां तेमने लांबा वखत
सुधी फाववा दीधुं नहि. तेथी पहेल वहेला
पोतानी *१८ वर्षनी उमरे* पोते *श्रीमंत
गायकवाड सरकारना प्रख्यात झवेरी भाइ-
चंद्र वर्धमानभाइ के जेओ तेमना काकाना
दीकरा भाइ थता हता तेमने त्यां थोडा व-
खतने माटे झवेरातना धंधामां होशिआर थ-
वाना हेतुथी *बडोदरे* जवानुं नकी कर्तुं अने

તેથી પોતાના સરવે વડીલ ભાઈઓની સંમતિ
 લઈ પોતે સ્વવતન છોડી વડોદરે આવ્યા. અ-
 હીં પોતાના બાહોશ અને સ્વંતીલાપણાને લઈને
 સ્વર્ગવાસી *શેઠ અમુલસખભાઈને* ટુંક વચ્ચતમાં
 પોતાનો હેતુ સાધી લેવામાં કાંઈ પળ અડચણ
 નહી નહિં. કેમકે પોતાની શાંત અને પ્રેમોપા-
 ર્જિત પ્રકૃતિથી સુદ *ભાઈચંદભાઈ* તથા
 બીજાઓ પળ તેમની તરફ ઘણાજ વાતસલ્ય
 ભાવથી વર્તતા હતા. અને દરેક એમજ કહેતા
 હતા કે આ તીવ્ર બુદ્ધિમય ભાગ્યવાન તરુણ
 થોડા વચ્ચતમાં એક ભવ્ય પુરુષ લેવાશે. આ
 પછી સંવત *૧૯૧૮માં* તેઓ *પાલણપુર*
 આવ્યા અને પોતાના વડીલ ભાઈઓને પોતાનો
 મુંબઈમાં શ્રવેરાતનો ધંધો કરવાનો વિચાર થ-
 યાનું કહી બતાવ્યું પળ ભાગ્યના યોગે થોડા

समय सुधी पोतानो हेतु पार पडयो नहि
 एटले निरुद्यमी नहि बेसी रहेवाना विचारथी
 पोते पोताना वडील भाइ *पानाचंदभाईनी*
 जोडे रही *पालणपुरमां* पण केटलोक
 सोना, चांदी तथा रु विगेरेनो धंधो करी
 पोतानो भाग जवा दीधो नहि एटले के पु-
 न्यवान पुरुष गमेते क्षेत्रमां होय पण पोताना
 पुन्यनो बदलो त्यां पण तेने मळी आवे छे.
 तेवी रीते मरहुमने पण अहीं रहेवामां एकंदरे
 लाभज थयो. आ पछी *शेठ भाइचंदभाइ*
 तरफथी तेमना अनुभवेल सदगुणोने लइने
 मरहुमने पोताने मळेली पाटणना मजमुनदार
 रामराय गोपालराये इजारे राखेल गाम दहे-
 गामनी हाम संभाळवा माटे जवानुं कहेवामां
 आववाथी पोते लगभग बे वरसने माटे *द-

हेगाम* आवी रह्या. ज्यां पोते पोताने सोंपे-
ल काम शेठ *भाइचंदभाइना* अपार संतोष
वच्चे घणीज सारी रीते करी बताव्युं, एटलुंज
नहि पण त्यांना पोताना स्वधर्मी वतनीओ
उपरथी राजनी लांबा वखतथी चाली आव-
ती केटलीक गेरव्याजबी वेठो बंध करावी.
त्यां पण घणुंज सारुं नाम मेळव्युं जे तेमना
परमार्थपरायण स्वभावनो एक सिद्ध दाखलो
बतावी आपे छे. आ पछी संवत *१९२४*
नी आखरे उत्तम गुणोथी भरेला मरहुम शेठ
अमुलखभाइना भाग्यनी प्रबलता वधी
एटले संवत *१९२५नी* शरुआतमां तेओ
पोतानो पूर्व संकल्प पार पाडवाना हेतुथी प-
हेलवहेला *पालणपुर छोडी मुंबई जवा नी-
कळ्या.* ज्यां शासनदेवीनी सहायताथी

पोतानुं गमन पोताने पोताना भाइओने अने
 पोताना स्वदेश बंधुओने केटलुं सुखरूप निव-
 डयुं ते हवे पछी आपणे जोइशुं, मरहुम शेठना
 मुंबइ पथार्या पछी एमनी जन्म शांतताए ए-
 मने आघा जइ पाछा न पडवुं पडे एवा वि-
 चारथी जे सुमत सुचवी ते ए हती के प्रथम
 तेओए आ बखते सारा पाया पर चालती
 पोतानी तरफ पूर्ण लागणी धरावती पोताना
 भाइ *भाइचंदभाइनी* दुकाने रही परदेशमां
 पेढीने लगती तमाम ढबल्लब जाणवानुं योग्य
 धार्यु अने पोताना विचारने जाणे कुदरतीज
 सुमति न मलती होय तेम शेठ *भाइचंदभा-
 इए* पण पोतानी हर प्रसंगनी खात्रीने लइने
 मरहुमने पोतानी पेढीनुं तमाम कामकाज
संभालवानुं सोंप्युं, तथा तेमने पोताना भा-

ગમાં રાચી અમુક કેટલોક મોતી વિગેરેનો
 ધંધો કરાવવા માંડયો. આથી ટુંક
 મુદતમાં મરહુમની મનોવાંછના પૂર્ણ થઈ અને
 વલી શેઠ *ભાઈચંદભાઈના* ભાગમાં વેપાર
 કરવાથી સ્વમહેનતનું થોડું નાણું પણ એકત્ર
 થયું, એટલે હવે બાહોશ અને પ્રભાવિક એવા
 મરહુમની ઇચ્છા પોતાના સ્વતંત્ર ધંધાને માટે
 સ્વાસ કરીને ઉઠ્ઠેરાઈ અને તેથી તેઓએ પો-
 તાના ભાઈઓના એકાનુમતે સંવત *૧૯૨૬ના
 વૈશાખ સુદ ૩ ના રોજ શુભ મુહુરતમાં શ્રી
 મુંબઈ બંદરમાં ચંપાગલીમાં પારી અમુલસુખ સુ-
 બચંદના* નામથી એક *જીવેરાતની પેઢી*
 સ્થોલી. તેમાં પોતાનો સ્વતંત્ર ધંધો કરવા માં-
 ઢયો. શાસનદેવીની કૃપાવાળા તેમને અપાર
 સંતોષ તલે પહેલેજ વરસે તેમાં ઘણોજ સારો

લાભ થયો. ઇટલે તેજ ધંધા તરફ તેમની સ્વે-
 ચ્છા સવલ્લ થઈ અને તે પછી પળ વરસો વરસ
 જેમ જેમ તેમને તેમાં સારો લાભ થયો તેમ તેમ
 મુંબઈના ઝવેરીઓ તથા અન્ય વેપારીઓ જોડે
 પોતાનો ઘાડો સંબંધ જોડાતો ગયો અને
 પેઢી સ્તંભ અચલ કરવાને ઇરાદે આ અક્કલ-
 વંત અરુણે પોતાનો પ્રકાશ વધારેને વધારે દૂર
 ફેલાવવા માંડ્યો, અને હિંદના *નેપાળાદિ*
 દૂર દેશોમાં તેમજ હિંદની પેલી પાર આવેલ
 યુરોપ વિગેરે સ્થાનોમાં પોતાના સારા સારા
 આડતીઆઓ કરી તેમની સાથે પોતાનો ધંધો
 પૂર જોશમાં ચલાવવા માંડ્યો. *રંગુનમાં પો-
 તાની દુકાનની એક શાખા દુકાન ઝવેરી મ-
 નસુખલાલ દોલતચંદ પાટણવાળાના ભાગમાં
 ઝવેરી. મનસુખલાલ સુરજમલના* નામથી

खोली अने भारत राजकर्ताओमांना मुख्य
 निझाम, म्हैसुर विगेरे घणाखरा राज्योमां
 पोताना धंधाने अनुसारे पोताथी जुना अने
 नामांकित वेपारीओनी साथे पण मुक्काबलामां
 उतरी धंधानी स्फुरता अने नृपेन्द्रोनी नीघा
 मेलववामां शेठ मोसुफे घणी चपळता वापरी
 पोतानुं नाम जगजाहेर कर्युं. तेमज *राधन-
 पुर अने इडरना* राज्थो तरफथी तेओने
 पोताना मुंबइना एजन्ट तरीकेनुं काम सोंप-
 वामां आव्युं हतुं जे तेओए घणा संतोषथी
 बजाव्युं हतुं तेमज *सिरोही, कच्छ, जुनाग-
 ढ, जामनगर, वांसदा* विगेरे राज्योनुं घणुं
 खरुं कामकाज पोते करता हता, अने तेने
 लइने ते राज्यो साथे पण तेओ घाडा संबंध-
 मां आव्या हता, पटले भाग्यनी प्रबळता व-

रावता आ भद्र स्वभावी नररत्नना आबा अ-
 द्भुत कार्योने लइने तेमना आवी रीते चोगम
 थता सुविजये तेमनी संवत *१९२६* मां स्था-
 पित करेली मुंबइनी पेढीने तरतज एवी तो लो-
 कप्रिय लावण्यतामां लावी मुकी के थोडा वख-
 तमां शेठ*अमुलखभाइ*पण हिंदना एक महान
 झवेरीतरीकेओळखावालाग्या एक वखते*मेसर्स
 डेवीड सासुननी कुंपनी अने झवेरी पन्नालाल
 पुनमचंदजीने* विलायत मोकलेल मोतीना
 पारसल संबंधमां बांधो पडवाथी शेठ मोसुफने
 आरबी ट्रेटर, लवाद, तरीके नीम्या हता, ते
 बांधानो निकाल बंने पक्षने घणा संतोषपूर्वक
 करी आप्यो हतो, एटलुंज नहि पण ज्यारे
 ज्यारे तेमने तेवा कोइ कामोमां नाखवामां
 आवता त्यारे घणे भागे बंने पक्षो संतोष थाय

તેવી રીતનો તેઓ રસ્તો કાઢી આપી શકતા હતા. વઢી વધતામાં વધેજ એ નિયમાનુસારે ભાગ્યપ્રભાવી *શેઠ અમુલચભાઈના* હાથથી તે દરમિયાન એક એવા કાર્યનો ઉપાડ થયો કે જેથી તેમની સુકીર્તિ સકલ ગુજરાત અને મારવાડ દેશમાં તેમના જ્ઞાતિનામને પરમ પરમાર્થીના ઉપનામથી અલંકૃત કરવા લાગી. મનુષ્ય મનુષ્યના પ્રત્યે ઉપકાર કરતો આવ્યો છે, પણ એવા પગેપકારી નરરત્ન વિરલાજ હોય છે કે જે પોતાના જાતિધંધાની આહુતિ આપી મરણના મુખમાં આવી પડેલ મુંગા અને અપંગ પ્રાણીઓને જીવતદાન દેવામાં પોતાની શક્તિ ઉપરાંત સમર્થ બની શકે, અને તેવીજ રીતે સંવત *૧૯૪૮* ના મયંકર દુષ્કાલમાં ઘાસથી પીડાતા લાખો જીવોને

दुष्कालमां शेठमोसुफेगामेगामफरीपोतानीधार-
णाउपरांत एक मोटी टीपभरावीम्होबंध मरतां
मुंगां लाखो प्राणीओनां म्हों खोलाव्यां, अ-
र्थात् जीवितदान दइ पोतानी जीवदया प्रत्येनी
उत्तम लागणीओ प्रदर्शित करी प्रत्येकना दि-
लमां ए उद्गार अनुभवाव्या के आ भवसा-
गरमांथी आखरे अखंड सिद्धिने अपावनार
मनुष्यना हृदयमां सद्गुणरूपे दबाइ रहेली
दया ए एकज सर्वोत्तम छे, एटले जीवदया
समान बीजो दुनियांमां एके धर्म नथी, एटले
के पुन्यनो ए अचल पंथ छे, अने तेज पंथना
अचल अनुरागी पोताना वडीलोथी धर्मनी
धाबळमां रही अनीति अने दुराचारथी हमेशने
माटे डरता आपणा सर्व गुणनिधान शेठ
अमुलखभाइ पण दुनियांनी कीर्ति के पैसो ए
बधुं मात्र एक धर्मनोज प्रताप छे, एम मानी

પોતાનો અત્યારે ચોગમ સંતોષમાં વહી રહેલો
 સમય સમદૃષ્ટિએ જોતાં પોતાથી બને ત્યાં સુધી
 ધર્મમાંજ પ્રવર્તાવવા લાગ્યા. કેમકે મનુષ્યનો
 સમય, રિદ્ધિ, સિદ્ધિ કે લક્ષ્મી એ બધું ભવિ-
 ણ્યમાં સ્થિર રહેશે કે કેમ તે કોઈ કહી શકતું
 નથી અને તેથી આવેલ અવસરને જે વ્યર્થમાર્ગે
 ગાળી દે છે તે એક મહાન ભૂલ કર્યા બરાબર
 છે. આવા વિચારથી અને વિશેષે કરી તેવા
 ઉત્તમ વિચારને દ્રઢ કરાવનાર મહાન ઉપદેશક
 મુનિમહારાજશ્રી હંસવિજયજી સમાન શ્રી
 જૈનધર્મ પ્રવર્તક મહાત્માના સ્વાસ ઉપદેશથી
 સંવત *૧૯૫૨ માં* શેઠ *અમુલસખાઈએ*
 પોતાના અલ્પ જીવનનું સ્વરેખરું સાર્થક કરવા
 *સિદ્ધાચળજી નામના પોતાના તીર્થોત્તમ
 તીર્થમાં સ્વવતન *પાલણપુરથી* પોતાના કુ-
 ડુંબીઓ તેમજ ઘણાજ સ્વધર્મી ભાઈઓ તથા

उक्त मुनिराज, साध्वीओ तथा बीजापण घणा
 दमामथी छरी पालतो *संघ पोनानी तेमज
 पोताना भाइआत रवचंद उजमचंदनी बंने मुं-
 बइनी पेढीना खर्चे* काढी पोताना वढील
 करमचंद मयाचंदना नामने उज्वलीन क-
 रतां थकां पोतानी तृणमय कायानुं यथाशक्ति
 कल्याण कर्यु. द्रव्यनो सारो व्यय कर्यो अने
 खास करीने जे द्रव्यथी पण न बनी शके
 तेवी *पालणपुरना नामदार दरबार साहेब-
 नी* चोकी, पहेरा तथा कार्यने शोभावती
 बीजी पण केटलीक श्रेष्ठ मददथी अवर्ण्य आ-
 नंदने आपतो संघ पगरस्ते *श्रीसिद्धक्षेत्र*
 तेमज तेनी चोमेर आवतां बीजां तीर्थोनी प-
 वित्र यात्रा करी शेठ मोसुफने विजयध्वनिथी
 वखाणतो लगभग बे महीने फरी*पालणपुर*

आवी पहोंच्यो. तयार पछी पोतानी वृद्धाव-
 स्थाने लीधे पोताने अचल प्रेमथी चाहता आ-
 वता *नामदार श्री दरबार साहेबना* तथा
 बीजाओना आग्रहथी शेठ मोसुफे हवे लगभग
 घणो वखत पोताना स्ववतन*पालणपुर*मांज
 रहेवा मांडयुं, अने मुंबइनी दुकाननो तमाम
 वहीवट पोताना मरहुम भाइ *रामचंदभाइना*
 चीरंजीवि भाइ *कालीदासभाइ* तथा *बा-
 दरमलभाइना* पुत्र भाइ *मलुकचंद भाई*
 तथा पोताना पुत्र भाई *केशवलालभाईए*
 व्रण जणने सोंी पोते वतनमां फक्त देखरेख
 राखता पण पोताना पूर्वजोथी चालती आ-
 वती पोतानी धर्मनीतिनी प्रतिष्ठित ढब अने-
 तेथी तेओने पूर्वे तथा वर्तमानमां थएला अ-
 गणित लाभनुं यथास्थित वर्णन अहोनिश तेमने

पत्रद्वारा लखी के प्रसंग पडतां रुबरु स-
मजावी शेट मोसुफे पोतानाज पुत्रो सम गणतां
भ्रातृपुत्रोने एटला तो अटक बनाव्या के मुं-
बईनुं कामकाज करता सौ कोइ तरुणो वडी-
लनी मर्यादाने पालतां पोतानो संयुक्त वही-
वट धमधोकार चलाववा मांडया, एटलुंज नहि
पण वडील पंक्तिना अपार संतोष वच्चे वि-
द्वान अने बाहोश *कालीदासभाइए* पोताना
पूजनीय काकानुं आवेहुब अनुकरण करी
धंधानो बहोळो फेलावो कयों अने मुंबइमां
हरवखत नवा आवता युरोप विगेरेना वेपा-
रीओनी साथे वधारे समागममां उतरवाना
हेतुथी चालु फेशनने अनुसरी मुंबइमां *एपो-
लो बंदर उपर संवत १९५६ नी सालमां
अमुलख ब्रथर्सना नामथी* एक घणीज भभ-

कादार *झवेरातनी शोप* खोली अने तेनी
हेड ओफीस तरीके पोताना काका शेठ
अमुलखभाइनी शरुस्थापित मजमुन*अमु-
लख खूबचंदना* नामनी पेढीनुं नाम फेरवी
“ झवेरी अमुलख खूबचंदनी कंपनी ”ना
नामथी तमाम वहीवट करवा मांडयो अने पो-
ताना अरुणमय काका *अमुलखभाइना*
चडता जता दिवसना दिव्य कीर्तिकिरणोने
एटला प्रकाशमां लावी मूक्यां के “अमुलख
ब्रधर्स”ना* नामनी *एडवरटाइझमेन्टना*
जोनार (जाहेर खबर वांचनार) जनने ते
प्रभावशैल्य पेढी स्थापित शेठ प्रतिमानां प्रत्यक्ष
दर्शन करवा आतुर करवा उपरांत पोता तरफ
केटलाक इंग्रेज गृहस्थोनां ते विषेनां आवतां
लखाणोए मिस्तर *कालीदासभाइने* प्रफु-

હિત બનાવ્યા. પોતાના પૂજનીય કાકાની જન્મસાદાઈ નવી પ્રજાને કે અંગ્રેજ, વેપારી-ઓને હસવામાં લાવી મૂકે તેવી હતી, તેમજ શેઠ खुद પોતાની સાદાઈ કહેવાથી પણ દલી-લની સાથે વ્યાજબી બતાવી પોતાને કાન પકડાવશે એવા હેતુથી જો કે મિસ્તર *કાલી-દાસભાઈ* તે વાત માત્ર વચ્ચે જોડે શેઠ મોસુફને હસવાના રૂપમાં જ કહી સંભલાવી પણ કુદરતને તે રોકી શક્યા નહિ. તેથી કેટ-લાક અજાયબ થઈ ગયા અંગ્રેજ, અમેરીકન વેપારીઓ સાથેના શેઠ મોસુફના ભેટાઓ આ ચરિત્રમાં એક खास આકર્ષિત બાબત લખ-વાનું ઉપાર્જન કરાવ્યું કે જેવી રીતે અપાર જલ્લ સ્થલ્લ અને બલ્લવાળો મહાસાગર પો-તાની મર્યાદામાં રહી તેજ મહત્વતાને પામેલ

છે યાને ઉપમા રૂપ કહેવાય છે તેવીજ રીતે
 ભદ્ર સ્વભાવી ભાગ્યવાન પુરુષ પળ દુનિયાદા-
 રીના નાવમાં પોતાના કર્માનુસારે હરવચ્ચત
 સુખદુઃખના શિખરપર ચડઉતર કરે છે, છતાં
 જે પોતાના અસલ રૂપનેજ પકડી રહે છે તે
 ભાગ્યવાન દુબાવક દુર્ગુણ દોરીએ નહિ રેંચા-
 તાં તેનામાં રહેલા તેના જન્મ સદ્ગુણોએ તેની
 થણી સૃષ્ટિ શરૂઆતથી જેવીને તેવીજ સ્થિ-
 તિમાં રટણ કરે છે કિંવા કદાચ તે અવર
 દશાને પળ પ્રાપ્ત કરે છે તોએ આખરે પો-
 તાનું અસલ રૂપ દર્શાવ્યા વિના રહેતી નથી
 એવીજ રીતે સાદાઈના અચલ ગુણનિધાન શેઠ
 અમુલ્યસ્વભાઈ પળ નૌકાનાથ સાગરની સમાન
 સ્વમર્યાદામાં પોતાનું જીવન સફલ કરતા પો-
 તાના જન્મ ગુણ સાદાઈમાંજ આખરે અંતર્ધ્યાન

थया. अर्थात् स्थितिनी चढउतर के सुख-
दुःखमां पण तेओ हमेशां पोताना असल रूप-
मांज रहेता, एटले अल्प सुखे उछळी पडता
के दुःखदशामां कायर थता डांगरनां छोयां
समान हृदयवाळा लोको जेम आ लोक अने
परलोकमां रखडी मरे छे तेम तेओना संबं-
धमां थयुं नहि पण उलटुं तेमना सद्गुण
रत्नोए तेणुं नाम अजरामर कर्युं, शांत प्रकृ-
ति के सादाइना गुणे ते मेरु समान गणाया,
पारमार्थिक कार्योए पूजनीय थया, अने समान
द्रष्टिए देखतां थकां डहापणना दरियारूप
लेखाया, ए लाखोनी पुंजी के करोडो समृ-
द्धिथी पण अधिक छे. ए उपरांत पोतानी
स्वदेश भक्तिने लइने पोते *शालणपुरना महा-
जनना पण एक स्तंभरूप गणाता हता,* के-

મકે પાલણપુરની તેમની લગભગ તમામ જીંદગી એકંદરે માત્ર પરોપકારી કાર્યોમાંજ ગળાતી હતી. વચ્ચે કોઈના લવાદ નીમાણા હોય કે વચ્ચે કોઈ મહાજન સંબંધિ કાર્યવિચારમાં ગુંથાણા હોય પણ એક શહેરના અગ્રેસર તરીકે તેમને તેવી બાબતોમાં આગળ પડ્યા વિના ચાલતું નહિ. સંવત *૧૯૫૬ ના* ભયંકર દુષ્કાળ વચ્ચે પણ તેમણે પોતાથી બનતું કરી સ્વોડાં ઢોરોના નિભાવ અર્થે સારી રકમ એકત્ર કરાવવામાં સારી મદદ કરી હતી. તથા પોતાથી બનતી રકમ પોતે પણ આપી ઘાસ વિગેરેનો મોટો જથ્થો બહાર ગામોથી શહેરમાં મંગાવી પાંજરાપોઢની સારી સેવા બજાવી હતી. આ ઉપરાંત પોતાના સ્વદેશ બાંધવો તરફ પોતાની અપરિમિત લામણીએ તેમને જે અચલ સ્મૃતિ-

માં લાવી મૂકેલ છે તે ઘણીજ પ્રશંસનીય અને
 જાણવાજોગ હતી. પોતાની કે બીજી પળ કોઈ
 જ્ઞાતિનો યુવાન જો પોતાની નજરે નિરુદ્ધમી
 માલૂમ પડતો તો તરતજ તે તેને તેની યોગ્ય-
 તા માફકની રહેવા, સ્વાસ્થ્ય વિગેરેની તમામ
 સંવદ કરી આપી પોતાની પાકી ભલામણ
 સાથે પોતાની મુંઝડની દુકાને મોકલી આપતા
 અને જ્યાં સુધી તે પોતાનો સ્વર્ચ ન કમાઈ શકે
 ત્યાં સુધી તેને તેજ સ્થિતિમાં પોતાને ત્યાં
 રાખી આશ્રયે ધંધાનો માહિતગાર કરતા.
 આવી રીતે શેઠ મોસુફનો આશ્રય પામેલા લ-
 ગભગ સો વસો યુવાનો અત્યારે પોતાની ગરીબ
 સ્થિતિને ભૂલી જઈને પરોપકારી નરરત્નના
 અમર ગુણ ગાતા ઘણીજ સારી સ્થિતિમાં પો-
 તાનું ભવરટણ કરી રહ્યા છે. એવા અનુપમ

उपकारना करनार भाग्यशाळी महाशयनो
 आरोपेल कीर्तिस्तंभ कैलासवासी थया छतां
 पण कुमुद बांधव चंद्रनी माफक शोभाने आपे
 तेमां शुं नवाइ ? वळी पोताना भाइओना छो-
 कराओने पोताना छोकराओ समजी शेठ
 अमुलखभाइए तेओने वेपार संबंधी सारु ज्ञान
 आपेलुं हतुं एटले वृद्धावस्थामां पण तेमने
 ते विषे किंचित् पण फिकर करवा जेवुं
 न हतुं. वळी तेमना मोटा पुत्र *मी. केशव-
 लालभाइ* पण आ वखते *मी. कालीदास-
 भाइनी* साथे धंधा संबंधी कार्य मुंवडमां रही
 सारु करता हता तेथी भाग्यशाळी शेठनी
 चारे दिशाओ आ वखते चडतीने प्राप्त थड-
 ली तेमने पुर संतोषमां निमग्न करी रही होती.
 आथी हवे तेओ पोतानी बाकीनी जींदगी

खास पोतानी जातना कल्याण अर्थे धर्मका-
 योमांज बीताडवा मांगता, पण कोइ कर्मना
 योगे भावीने ते वात मंजुर थइ नहिं अने तेथी
 करीने तेमने थोडा वखतने माटे फरी दुनि-
 यादारीना कार्य वहेवारमां उतरवानी फरज
 पडी. तेमना अपार संतोष वचे वेपारमां दिग्-
 विजय करता मुंबईना झवेरी वर्गमां आगळ
 पडता जता अने भविष्यने माटे लांबी आशा-
 ओ धरावता तेमना जाणीता भत्रीजा मिस्टर
 कालीदासभाइ के जेमनाथी तेओ हालनी
 स्वतंत्र जींदगी भोगवता हता तेओ संवत
 *१९५८ नी आखरे नामदार म्हैसुर महारा-
 जना लग्न प्रसंगे त्यां गएला त्यांथी मद्रास
 खातेना पोताना आडतीआ मेसर्स टी. आर
 डोकर एन्ड सन्सने त्यां पोतानो ते वखते हिं-

दना नामदार वाइसरोय लॉर्ड कर्जनना हाथ-
 थी भराता दीलही दरबारमां जवानो विचार
 अने तेने लगती तेमणे करी राखेली तमाम
 तैयारीओमां पूर्णता मेलववा विषेनी वातचित
 करवाना हेतुथी जुजवखतने माटे गया. त्यांथी
 मुंबई तरफ पाछा फरतां मद्रास मेलमां मुगा-
 पटणम स्टेशन पासे थएला भयंकर एक्षीडन्ट-
 नी अंदर पोतानी साथेना रुपिआ पांच लाख
 आसरेना झवेरातना मोटा जथा साथे भोग
 थइ पडवाथी आजसुधी दुःखना अजाण एवा
 शेठ मोसुफने पोताना आ पाछला वखतमां
 एक कारी धा थयो* अने तेमां पण बधारे
 खेदकारक तो तेमने ए लाग्युं के *मिस्टर का-
 लीदासभाइ*नी देहनो पण पत्तो नलाग्योतेथी
 तेओ महा विचारमां आवी पडया, पण वख-

તનો વિચાર કરી પોતાની સામે શોકગ્રસ્ત સ્થિતિએ બાવરા બની જોઈ રહેલા પોતાના તમામ નાના મોટા કુટુંબીઓને નાઝમેદ નહિ થવા દેતાં હિંમત આપવાના હેતુથી પોતે તરત-જ પોતાની તે વસ્તુને દીલગીરીમાં ઢૂંબતી જતી મુખમુદ્રાને સ્થિરતા પર આણી સર્વ કોઈને સંતોષ આપવા માંડ્યો અને તેની સાથે બને તે-ટલી મિસ્ટર *કાલીદાસભાઈની* તપાસ કરવાના અને થયેલા ભારે માલના નુકસાનને લીધે અધીરીયા અને દ્વેષી દુશ્મનોના હાથમાં જઈ પડેલા તે વસ્તુના પોતાના કીર્તિસ્તંભને અટકતાથી પકડી રાખવાના કામમાં પોતે સર્વ કોઈને સાથે રહી કામે લગાડવા લાગ્યા, જેથી રફતે રફતે તૃષ્ણા સમ આશાને લઈ સૌ કોઈ ઉદ્યમને લીધે પોતે પોતાના કામમાં થયેલ વા-

तने दैवइच्छा मानी मन वाळवा लाग्या, अने
 आ आपणा सुख दुःख ए स्वकरणीनुं फलज
 छे एम मानता मौनधारी शेठ महाशय पोतानुं
 लाखोना खर्चे पण फरी न मेळवी शकाय तेवुं
 अजरामर नाम पोतानी समय चपळताथी जा-
 ळवी राखतां ते अद्यापि जेवुं ने तेवुंज अचल
 ताने पामी रहेल छे, बलके आवा बिकट सम-
 यमां पण विजयवृष्टिने करी रहेल छे ए जोइ
 अपार संतोषने मानवा लाग्या. एटले के गं-
 भीर प्रकृतिवाळा धर्मात्मा शेठ मोसुफनी धैर्य-
 ताए उषळा नुकसानथी किंचित् पण आंचको
 खाधो नहि पण उलटा पोताना दुःखनी वात
 दीलमांज दबावी राखी पोताना ढहापण भर्या
 उपदेश अने उद्यमथी सर्वेने ए दुःखी दिवसो-
 नी विस्मृति करावता आखरे आ फानी दु-

નિયાથી અંતર્યાન થતાં પળ તેઓ પોતાના
 દરેકને જેવી ને તેવીજ જાહોજલાલીમાં મૂકી
 ગયા એ તેઓની ભાગ્ય પરિપૂર્ણતા પ્રત્યક્ષ કરી
 આપે છે. આ પછી સંવત *૧૯૬૫* સુધી
 શેઠ મોસુફ ઘણો ભાગ મુંબઈમાં પોતાની પેઢી
 ઉપરજ રહ્યા હતા અને જ્યારે ત્યારે તેઓ કંઈ
 કામ પ્રસંગે પોતાના સ્વતંત્ર પાલણપુર પધાર-
 તતા ત્યારે મુંબઈની પેઢીની તમામ દેખરેખ સ્વ-
 ગૃહવાસી મિસ્ટર *કાલીદાસભાઈના* લઘુ બંધુ
 મિસ્ટર ચીમનલાલભાઈતથા પોતાના વડીલ પુત્ર
 કેશવલાલભાઈ રાખતા હતા. બાકી શેઠ મોસુ-
 ફની મુંબઈ સ્વાતાત્રી હાજરીમાં ઉપલા બે યુ-
 વાનો તથા તે વસતે તેમની પેઢી પર કામ કર-
 તતા બીજા ભાઈઓના નાના મોટા છોકરાઓ
 બિગેરે સૌ કોઈ પોતપોતાની બુદ્ધિને અનુસારે

અચાનક પોતામાંથી અસ્ત થઇ પોતાના પ્રીય
 અને પેઢીના કોહીનૂર મિસ્ટર કાલીદાસભાઈ
 તથા તેમની સાથે ગુમ થઇ માર્ગની બારીક
 તપાસ કરવામાં પોતાનો સઘળો વસ્ત્રવીતાડ-
 તા હતા, અને જે સ્થળે તે ઇક્ષીડન્ટ થવા પા-
 મ્યો હતો તે સ્થળની ચારે પાસ ઘણા માર્ગ
 સુધી નદીના પટને સ્વોદાવતા તેઓ આશામાં
 ને આશામાં ભારે સ્વર્ચ કરતા હતા. આ ઉપ-
 રાંત મિસ્ટર કાલીદાસભાઈની જીંદગીની નુ-
 કસાનીની બાબતમાં તેઓને રેલવે કંપની સામે
 લડતાં ઠેઠ પ્રીવીનકાઉન્સીલ સુધી જવું પડેલ
 અને તે બાબતમાં પોતાને થઇ સ્વર્ચ સાથે રૂ-
 પીઆ ત્રીસ હજારનું રેલવે કંપની પરનું હુ-
 કમનામું મેલવવામાં ફતેહમંદ થયા હતા. જેથી
 આજસુધી તદ્દન કોરે કપડે છુટી પડતી એવી

रेलवे कंपनी पण एवा कारणोने लइने जोख-
मदार थई शके छे ए जणाववुं जरुरनुं धारी
उपली बाबत अहिं लखवी पडी छे. मिस्टर
कालीदासभाइना एक्षीडन्ट पछीना आपणा
पुन्यवंत शेठ महाशयनी बाकी रहेली मात्र
आठ वर्षनी जींदगी उपला कारणथी पेढीने
घणीज उपयोगी थइ पडी हती केमके ते सम-
यभां शेठ मोसुफनी अलौकिक अकलमंदीथी
एक्षीडन्टमां थएलुं नुकसान आकरुं लाग्युं
नहोतुं. संवत १९६५ मां छेल्लामां छेल्ला शेठ
मोसुफे पोतानी पेढी पर पोताना मानवंता
मरहुम खुदाविद नवाब साहेब श्री सरसेर
महमदखानजी साहेब बहादुर के. जी. सी.
आइ. इ. के जेओ ते वखत मुंबइ पधारेल
हता, तेमने तेढी तेओ नामदार तरफ पोतानी
एक वफादार रैयत तरीकेनी उत्तम लागणीओ.

પ્રદર્શિત કરી હતી, તથા પોતે તે વચ્ચે જે જાહોજલાલી ભોગવતા હતા તે તેઓ નામદારનીજ મીઠી નજર અને પ્રતાપ હતો તેમ ચોરખી રીતે જણાવી નામદાર નવાબ સાહેબનો થોગ્ય આદર સત્કાર કર્યો હતો, જેના બદલામાં તેમને નામદાર નવાબ સાહેબ તરફથી એક સારા સિરપાવની સાથે મોટું માન એનાયત કરવામાં આવ્યું એટલુંજ નહિ પણ રૈયતના સુખે સુખી એવા આ સીતાપતિ રામ સમાન હૃદયવાળા મહાન નરેશની તે વચ્ચેની સુદૃષ્ટિ દીન-પ્રતિદીન તે પેઢીનો ચડતોજ દિવસ હતો અને શેઠ અમુલખભાઈના કુટુંબીઓ તરફ પણ તેમની પૂર્ણ કૃપા હતી, એ આ સમયના અવર મહેન્દ્રોની સરખામણીમાં એક નોંધ કરવા જેવી વાત કેમ ન લખી શકાય ? કે જેઓ અત્યારે

પોતાની શશિસમદ્રષ્ટિના સુભાગ્યે મોંગલ સ્તંભ-
 રૂપ મહાન અકબરની ઉપમાને પામી રહ્યા છે
 તેવા કદરદાન મહીપાલનો અચલ હાકમ હો?
 નામદાર નવાવ સાહેબના પાલણપુર સ્વાતે પાછા
 ફર્યા પછી તરતજ મુંબઈના શેઠ સાહુકાર અને
 ઝવેરી વર્ગમાં મુખ્ય માન ધરાવતા આપણા
 માનવંત શેઠ *અમુલ્લખભાઈ* પોતાના વતન
 પાલણપુર તરફ પ્રયાણ કર્યું. સંવત *૧૮૬૬
 *ની શરૂઆતથી શેઠ મોસુફની દેહસ્થિતિ
 દીન પ્રતિદીન મંદ થવા લાગી. નબળાઈના
 રોગે તેમના પર ભારે અસર કરી અને તેથી હવે
 તેમના મોટા પુત્ર *કેશવલાલભાઈ* તથા બી-
 જા પણ ઘણા સ્વચ્છ કુટુંબીઓ આ વચ્ચે શેઠ
 મોસુફની પાસેજ હતા. શેઠ મોસુફે પોતાના
 આશર સમય ધારી પોતાના બુદ્ધિનિપુણ મ-

व्रीजा *दलछाभाइ* ने *मुंबइ, रंगुन* विगेरे
 स्थळोमां चालता पोताना मजसु वेपार रोज-
 गारनी योग्य भलामण करी पोते आजसुधी
 अचलपणे निभावी राखेल पोतानो कीर्तिवंत
 विजय वावटो तेमना हस्तकमलमां मूकतां मुख्य
 सुचना जे करी ते ए हती के *ज्यांसुधी आ
 भव अने बीजा भवमां पण सुखने आपनार
 श्रीअरिहंत भगवानना नामनी धर्मपताका
 आपणा कुटुंबमां चमकती हशे त्यांसुधी तमा-
 रा सर्वनो जय थशे माटे ते मोक्षगामी धर्म
 पताकाने तमो सौ उत्साहपूर्वक बलगी रहेजो.
 तमो सौ जे अत्यार सुधी मने तमारो धारता
 हता ते हवे तमारो नथी, अने तेबीज रीते
 समय प्होंचतां सौ कोइ पोतपोताना मार्गे प-
 ढशे, पण नीति अनीतिथी मेळवेलुं नाम के

પાપપુણ્યનું યથાસ્થિત ફલ તે તો હમેશ જોમનું
 તેમજ રહેશે, માટે તે વિષે વિચાર કરીને ચા-
 લજો. સંપ એ સૂર્ય છે. એકજ સૂર્ય આસ્વી
 અવનીમાં પ્રકાશમાન છે તો એક સંપથી તમારું
 કુટુંબ જે અત્યારે પ્રકાશમાન છે તે સંપરૂપી
 સૂર્યને ક્લેશ વાદળમાં ઘેરાવતાં પહેલાં તેના
 લાભ નુકસાનની ગણના કરજો. ગર્વ અભિ-
 માનનો સદંતર નાશ કરજો અને સૌ પરમાર્થ
 પરાયણ થઈ બીજાનું ભલું કરવામાં મશગુલ
 થજાં. વસ એથી તમારું ભલું થશે. આ અમૃત
 વાણી શેઠ મોસુફની પવિત્ર મુખમુદ્રામાંથી પોષ
 સુદ ૧૪ ના પ્રભાતે નીકળતાં સૌ કોઈ સ્થીર
 થઈ ગયા* શેઠ મોસુફની દેહપ્રકૃતિ હજુ વધુ
 બગડેલી ન હતી તો પણ તેમની વૃદ્ધાવસ્થાને
 લઈને તે મય ઉપાર્જક થઈ પડી. આસ્વા શહે-

રમાં લગભગ દરેક જણ શેઠ મોસુફની શાંતિ ને માટે ઇચ્છા ધરાવવા લાગ્યા, કુટુંબીઓ રડવા કકલવા લાગ્યા, તેઓને શેઠ મોસુફે બને ત્યાં લગી ધીરજ આપી, કેમકે શેઠ મોસુફ પોતાની આંખર ઘડી સુધી બોલી શકતા હતા અને તેથી તેમની ગંભીર મુશ્વમુદ્રા તે વચ્ચે પળ માત્ર ધર્મનાંજ ઉદાહરણો અને વીતરાગ વાળીથી ગાંઠી રહી હતી. શેઠ મોસુફની દેહ સંભાળને માટે તે વચ્ચે પાલણપુરના *ચીફ મેડીકલ ઓફીસર મીસ્ટર ડી. એ. પટવર્ધન* ત્યાં હાજર હતા. પણ તેમને ઇંગ્લીશ ઉપચારોને બદલે દેશી માત્રાઓ આપવામાં આવતી હતી. *સાંજના ચાર* વાગ્યા પછી શેઠ મોસુફની પ્રકૃતિ વધુ બીગડતી ચાલી અને આજ વર્ષો સુધી સારી રીતે સેવન કરી

राखेली तेमनी आत्मरक्षक सघळी इंद्रियो
 शत्रु रूपे शिथिलताने पामतां अत्यार सुधी
 शेठ मोसुफना पवित्र पिंडमां वायुपणे व्यापी
 रहेलो आत्मा हवे पोतानुं स्थळ छोडवानी
 तैयारी करतो होय एम जणायुं. सगां संबं-
 धीओए पण हवे शेठ मोसुफनी जीवननी
 आशा छोडी अने सर्वत्र शोकनीज छाया
 छाड रही. संध्या समय थयो हतो तेथी सूर्य
 नारायणे पोतानासारथीने पोतानो रथ त्वराथी
 हाजर करवानी गुप्त संज्ञा करी अने आजे पोता
 ना हाथे पोतानी जींदगीमां लगभग एक लाख
 रुपैया जेटली मोटी सखावत करी पालणपुर
 शहेरमां एक परमार्थी महाशय तरीके पोतानी
 मात्र अडसठ वर्ष जेटली जींदगीने परिपूर्ण
 करतां परलोक सीधावतां शेठ महात्माना प-

वित्र आत्माने शोकातुर वदने पोतानी साथे
 रथमां बीराजमान करी सृष्टिपति मूर्यनारायण
 तरतज अलखमां अंधकार फेलावता पश्चिमे
 पोताना धाम अस्ताचल तरफ चालता थया.
 चंद्रदेवे चिंतातुर चहेरे आज पोतानी कळामां
 कांडक ओछाश राखी, ताराओ खरवालाग्या.
 अने सर्वस्थळ तिमिरमय शोकवादळथी आच्छा-
 दीत थएलुं होथ एम भासवा लाग्युं. रात्रीना
 *दश अगिआर वागतां वायुदेवे पोतानी
 कृतिमां कुशळ रही कांतिना सागर एवा शेठ
 अमुलखभाइना दीव्य स्वरूपने पोताना स्वरु-
 पमां मेळवी दीधुं. एटले के तेणे *अमुलख
 भाइना* अग्नि संस्कार वखते त्यां हाजर रही
 तेमनी चंदन काष्ठ सह थएली पूजनीय भस्म
 ने देखदेखतामां उराडी दीधी, आज *अदसठ

વર્ષ* સુધી ધર્મનીતિથી ચાલી આ દુઃસ્વમય સંસારને પોતાની કરણીથી સુસ્વરૂપ કરી પોતાના અમુલ્ય નામને ઉજ્જ્વલીત કરતા તથા પોતાની પાછલ પોતાનું અચલ નામ રાખી સદ્ગુણના સાગર એવા *શેઠ અમુલ્યભાઈ* જે હમણાં સુધી દ્રશ્ય હતા તે હવે અદ્રશ્ય થઈ ગયા, સ્વર્ગે સીધાવ્યા, તેવા પરમાર્થી નરરત્નના પવિત્ર આત્માને શાંતિ થાઓ. (અસ્તુ).

શેઠ મોસુફના સ્વર્ગવાસથી પાલણપુર સ્વાતે જે દીલગીરી પેલડી હતી તે લગ્ની શકાય તેમ નથી. પાલણપુરથી તાગ પારફતે આ શોકજનક અશુભ સમાચાર “ મુંબઈમાં તેમજ રંગુનમાં તેમની પેઢી પર પહોંચતાં *પોષ સુદી પૂર્ણિમાને દિવસે અપાર અફસોસ બચ્ચે ત્યાં દુકાનપરનું તમામ કામકાજ બંધ કરવામાં

આવ્યું હતું અને જેમ જેમ તે વિષેની સ્વર
 ગામમાં ફેલાતી ગઈ તેમ તેમ શેઠ મોસુફ સાથે
 સંબંધ ધરાવતા દરંકજણે પોત પોતાનો કામ
 ધંધો વંચ કરી એક મોટા જથામાં શેઠ મોસુ-
 ફની પેઢી પર તે મહાશયને માટે થયેલી દીલ-
 ગીરી પ્રદર્શિત કરવા એકત્ર થવા માંડ્યું. *શુ-
 ધવારના દિવસે મુંવડે રાતે રીત પ્રમાણે મર-
 હુમની ઉઠમણાની ક્રિયા કરવામાં આવી હતી
 જે વચ્ચે સગાંસ્નેહીઓ અને આશ્રયીઓનો
 મોટો જથો એકત્ર થયો હતો. આ પછી *શુ-
 ક્રવાર તારીખ. ૨૮ જાનેવારી પોષ વદ ૩ ને
 દીવસે મરહુમ શેઠના કુટુંબીઓને મરહુમના
 મરણથી થયેલો શોક જાહેર કરવા ડોક્ટર
 સર. ખાલચંદ્ર કૃષ્ણા ખાટુવડેકરના પ્રમુખપણા
 હેઠળ મુલજી જેઠા હોલમાં એક મોટી સભા

मळी जेमां केटलाक इंग्लीश वेपारीओ पण
 हाजर हता*ते वखते मरहुम प्रत्ये उत्तम प्रीति
 धरावता उपरना सभासदोए मरहुमना *पाल-
 णपुर खातेना कुटुंबीओ पर एक दीलासापत्र
 मोकली तेओ महाशयना स्मरणार्थे तेज वखते
 एक फंड उभुं कर्युं हतुं. जेनुं नाम *श्वेरी.
 अमुलख खुबचंद स्मारक फंड* राखवामां आ-
 वेल, जेमां तेज स्थळे रुपीआ ४२००नी मोटी
 रकम भराइ हती, अने वधीने अत्यारे लग-
 भग रु. ८०००) रुपीआ सुधी थवा प्होंची
 छे ते रकममांथी श्रीपालणपुर खाते श्राविका-
 शाळा माटे एक होल बांधवानी योजना कर-
 वामां आवी छे. केमके फंड *श्राविकाशाळाना
 निभावनी इच्छाए करेल होवाथी आवो
 होल *पालणपुर जेवा स्थळे एक सारा

દોલની ગરજ સારશે, અને તેમાં શીખતી
 બાળાઓ તે અચલ નામધારી નરરત્નના
 પવિત્ર આત્માને અહોનિશ આશીર્વાદ આપશે.
 મરહુમ તરફ સ્વરી દીલસોજી ધરાવતા ઉપ-
 રના ફંડમાં ભરનાર મહાશયોના મુબારક
 નામો પુસ્તકની પાછલ છાપવામાં આવ્યા છે.
 *પાલણપુર સ્વાતે પણ શેઠ મોસુફના સ્ને-
 હીઓએ મઠી તેઓ પ્રત્યેનો પોતાનો અચલ
 પ્રેમ તથા તેમના સ્વર્ગવાસથી થયેલો શોક
 જાહેર સભા ભરી પ્રદર્શીત કર્યો હતો. તથા
 તેમના કુટુંબીઓપર દીલાસાપત્ર લખી મોક-
 લ્યો હતો અને એવીજ રીતે મરહુમ તરફ દિ-
 લસોજી ધરાવનારા બીજાઓના પણ તેમના
 કુટુંબીઓ તરફ કેટલાક પત્રો તથા તારો
 આવેલ હતા. તે સઘળાના મરહુમના વડા પુત્ર

*મી. કેશવલાલભાઈ તથા શેઠ દલછાભા-
 ઈ *યોગ્ય શબ્દોમાં જવાબ આપ્યા હતા. મર-
 હુમને પોતાની જીંદગીમાં છ સ્ત્રીઓ થઈ હતી.
 જેમાની પાંચમા સ્ત્રી ધુડીવાઈની કુક્ષીથી *કે-
 શવલાલ તથા સોંભાગ્યચંદ નામના બે પુત્રો
 અને ચંપાવાઈ નામની એક પુત્રી, તથા *છઠ્ઠી
 ઇટલે છેલ્લી સ્ત્રી *નવીવાઈની કુક્ષીથી *જેસીં-
 ગલાલ તથા કાન્તિલાલ નામના બે પુત્રો મળી
 મરહુમ કુલ પોતાની પાછલ ચાર પુત્રો અને એક
 પુત્રી એમ પાંચ સંતતિ મુર્કા ગયા છે. મરહુમનાં
 છેલ્લાં ધર્મીઆણી પળ પાછલથી ગુજરી ગયાં
 છે. મરહુમની જન્મથીજ ધર્મ પ્રત્યે ધર્મીજ
 ઉત્તમ લાગણીઓ હતી ઇટલુંજ નહિ પણ તેઓ
 પુરા પરમાર્થી અને સ્વભાવે શાંત હોવાથી
 *પાલણપુરના જૈન સમુદાયમાં અગ્રેસર તરીકે

તેમની એક ન પુરી શકાય તેવી મોટી खोट પડી છે.* આ ઉપરાંત તેમના સ્વદેશાભિમાન ને લઈને એકલા જૈનજ નહિ પણ બલકે ગામની તમામ જ્ઞાતિઓ તેમના સ્વર્ગવાસથી જે દીલ-ગીરી ધરાવતી હતી તે અત્રે લખી શકાય તેમ નથી. સુનિષ્ઠા, પ્રમાણિકપણું અને પરમાર્થ એ જેને અસલથી જ પ્રીય એવા આ શેઠ મહાશયના પવિત્ર આત્માને શાસન દેવતા શાંતિ આપો, એવા અનેક કથન ઉચરતા શેઠ મહાશયના અગણિત આશ્રયકારો, સંબંધીઓ અને સ્વદેશ બાંધવો તે અમુલ્ય ગુણધારી નરરત્નના અવર્ણ્ય ગુણોનું હજુપણ ગાન કરે છે, ઇટલે કે જે પવિત્ર સ્થલ કુક્ષી કે કુદુંબમાં તેમણે જન્મ ધર્યો હતો તે સર્વને પોતાના સર્વોત્તમ સદ્ગુણોથી અપરિમિત ઉપગારથી અને ગજા ઉપરાંતની

सत्तावतर्था सारी रीते शोभावता पोतानी
 पाछळ सुखवाडी मूकी पोते अमर स्थानने
 पामतां छतां पण पोताना अमूला अमुलख
 नामने अवनिना अनुभवार्थे अचल राखी गया
 ए तेमना प्रबल भाग्य के भवोभवना सुकृत
 संग्रहनो साक्षात् बदलो होवो जोड़िए. एवा
 भवी आत्मा सिद्ध पदने वरवा योग्य जीवोनुं
 सुचरित्र लखवुं लखाववुं के वांचवुं वंचाववुं
 ए पण एक सुभाग्यनी निशानी छे एम धारी
 पुस्तकना प्रारंभमां मारा विशुद्ध आत्मा तरफथी
 मने पूछाएला प्रश्ननुं समाधान करवा आ
 स्वर्गवासी शेठना सद्गुणपरायणपणे गणाएला
 मनुष्यभवना लखाएला आवा पारमार्थिक सु-
 चरित्रना सौभाग्ये हुं मारी जातने धन्य मा-
 नतां मारा प्रीय वांचकोथी आ चरित्रमां मा-
 राथी कंड पण भूलचूक के दोष ययो होय तो

તેની ક્ષમા ચાહું છું, અને મને આશા છે કે મારા પ્રિય વાંચકો પણ આ પુસ્તક વાંચી પુસ્તકના પ્રારંભમાં મેં મારી અલ્પબુદ્ધિથી લખેલો મારો હેતુ આ પુસ્તકના નાયકના સુચરિત્રનો સાર ગ્રહી જો ધ્યાનમાં લેશે તો પોતાનું અને પોતાના સ્વધર્મીભાઈઓનું કેટલું ભલું કરી શકશે તે હું લખી શકતો નથી. આપણો જૈનસમાજ કે જે અત્યાર સુધી સૌથી આગલ પડતો ગણાતો હતો તે સમયને યોગે કે આપણા કમનસીબે આપણામાં સ્થળે સ્થળે વ્યાપી રહેલા ગૃહકલેશને લઈને આજકાલ આપણી નજરે પછાત પડતો જતો જણાય છે, તો તેના ઉદ્ધાર તરફ આપણે ઉત્સાહ રાખવો જોઈએ, અને જેમ બને તેમ તેને ફરી તેની તેજ સ્થિતિ પર તેના અસલ રૂપમાં લાવવા આપણે અડગ થવું જોઈએ, અને આવી વાત જો આપણા જૈન અગ્રેસરો

ધ્યાનમાં લે તો તેમ થયું કાંઈ દુર્લભ નથી. કેમકે એકજ માત્ર મરહુમના સદ્ ઉદ્યોગથી અને સર્વોત્તમ સ્વદેશ ભક્તિથી પાલણપુરસ્વા-તાના કેટલાક જૈનભાઈઓ પોતાની પૂર્વની ન-બળી સ્થિતિ ફેરવી હાલ સુખી જીવન ગાળે છે, એટલુંજ નહિ પણ પોતાની ભવિષ્યની ઉન્નતિની સાથે પોતાના સ્વદેશ બાંધવોને કે બની શકે તેટલા પોતાના જૈનસમાજને મદદ કરવા કે ઉંચે દરજ્જે લાવવા તल्लीન થઈલા દેખાય છે, અને તેવી તેમની જિજ્ઞાસાને શાસન દેવતા સત્વર પરિપૂર્ણ કરે તે સ્વાતર દુર્ગુણોને દૂર કરી સદ્ગુણપરાયણ વર્તનથી આજ સુધી વિસારી મૂકેલા પોતાના ઇચ્છીત ફલદ્રુપ ચિંતામણિ ધર્મને તન મન ધનથી સેવી રહ્યા છે તો તેવીજ રીતે મરહુમનું અનુકરણ કરી પૃથક્ પૃથક્ શહેરોના અગ્રેસરો ભાગ્યવાનો

કે ભદ્રિક પુરુષો પોતાના સમાજની ઉન્નતિ
 અર્થે પોતાના આ અસાર સંસારના અલ્પ જી-
 વનનો, જૈન જનેતાના ઉદરથી પ્રાપ્ત કરેલ ત-
 નનો મનનો અને પૂર્વ કરણીએ પામેલા ધનનો
 પોતાના ભાઈઓની સ્વાતર ભોગ આપે તો આ
 ભવ અને પરભવ તેમને અને તેમની દેસાદેસી
 અર્થાત્ તેમનાજ આશ્રયને પામી બીજા જે કોઈ
 સ્વસમાજ હિતાર્થે પ્રવર્તે તેને અનુપમ ફલદાતા
 અને તેના પવિત્ર નામને અજરામર કરનાર
 થાય. શાસન દેવતા તેવી સુમત ધરાવતા મારા
 સ્વધર્મીભાઈઓની મનોવાંછના તરત પુરી કરતાં
 તેમનો અહોનિશ જયવિજય કરો. તથાસ્તુ.

પાલણપુર.	}	લી. સેવક,
સંવત ૧૯૭૬ વૈશાખ		કાલીદાસ માળ-
સુદી ૩ ને બુધવાર		
તા. ૨૧-૪-૧૯૨૦		
		કચંદ મહેતા.

झवेरी अमुलख खुबचंद स्मारक फंडनुं लिष्ट.

तारीख २८-१-१९२०

अमुलखभाई खुबचंदना भाईयो	
तरफर्था मुंबई	१५०१)
मेसर्स लीऑन मीनाशीनी कंपनी	
एन्टवर्प (विलायत)	१००१)
झवेरी मनसुखलाल सुरजमल रंगुन	८०१)
झवेरी खचंद उजमचंद मुंबई	२२५)
झवेरी वाडीलाल गगलभाई ,,	१५१)
पारी मलुकचंद बादरमल ,,	१२१)
मास्तर रामशंकर त्रिभोवनदास,,	१२१)
लाला चीरंजीलालजी जोहरी दिल्ली	१०१)

झवेरी मोतीलाल डाह्याभाई मुंबई	१०१)
कोठारी डाह्यालाल मकनजी मुंबई	१०१)
झवेरी हाथीभाई मगनलालनी कं.	५१)
झवेरी भोगीलाल लहेरचंद ,,	५१)
झवेरी जेसंगभाई मगनलालनी कं.,,	५१)
झवेरी मोहनलाल मगनलाल ,,	५१)
शा. गंभीरमल वाडीलाल ,,	५१)
पारी चंदुलाल मोहोकमचंद ,,	५१)
शा. भीखाभाई चुनीलाल ,,	५१)
भणसाळी गगलभाई रायचंदनी कं. ,,	४१)
झवेरी सुरजमल ललुभाईनी कं० ,,	३५)
कोठारी लक्ष्मीचंद हेमराज ,,	३१)
कोठारी रीखवचंद उजमचंद ,,	३१)
झवेरी लालभाई साराभाईनी कं० ,,	३१)
शा. कपुरचंद मंछाचंद ,,	३१)

भंडारी जीवराज कस्तुर	,, २५)
शेठ नगीनदास जेठाभाईनी कं०	
हा. नरोत्तमदास मगनलाल मुंबई	२१)
शा. मणीलाल मोहनलालनी कं० मुंबई	१५)
भा. पीरोजशाह दीनशाह एदलबहेराम	१५)
शा. हेमचंद मोहनलाल	मुंबई १५)
झवेरी छगनलाल मगनलाल	,, १५)
शा. उमेदचंद कंकुचंद	,, १५)
पारी राजकरण वीरचंद	,, ११)
पारी गगलभाई वीरचंद	,, ११)
शा. गोदडभाई डोसजी	,, ११)
दोसी कालीदास सांकलचंद	,, ११)
झवेरी मगनलाल नाथाभाईनी कं.	,, ११)
महेता छोटालाल रीखवचंद	,, ५)
चोधरी चंदुलाल माणेकचंद	,, ५)

पारी रीखवचंद केवळ	„	५)
महेता चंदुलाल ककलभाई	„	५)
महेता गफुर सकरचंद	„	५)
मोहोमदअली मुल्ला अबदुलअली		
पाथरीआ	„	११)
मेसर्स डि. पी. बाठानी कं०	„	१५)
मोदी मंगळदास जमनादास	„	२५)
चोकसी छोटालाल त्रिकमदास अमदावाड		२५)
झवेरी छगनलाल मगनलाल		
हा. भुरामलजी	„	२१)
मेसर्स के. वाडीयानी कं.....	„	११)
शा. हरखचंद कपुरचंद	„	२५)
झवेरी देवजीभाई रायसीभाई	„	३५)
बी. एच. ए. उनवाळा	„	१५)
झवेरी मणीलाल लहेरचंद.....	„	११]

झवेरी जीवणचंद ललुभाई	„	३५)
झवेरी रेवाशंकर जगजीवनदास	„	२५)
झवेरी कल्याणचंद सोभागचंद	„	१५)
शाह अमरचंद मेघराज	.... „	५)
मी पेस्तनजी शापुरजी	.... „	११)
शाह भभुतचंद जोईताभाई	„	११)
झवेरी फकीरभाई प्रतापचंद	„	११)
शाह सवचंद कचराभाई	„	११)
झवेरी वीरचंद जेचंदभाई	„	११)
भणसाली मलुकचंद साकरचंद	„	२१)
शाह पोपटलाल पुरुषोत्तमनी कं	„	१५)
झवेरी चंदुलाल छोटालालनी कं	„	१५)
झवेरी मुळचंद खेमचंद रंगुन	„	१०१)
झवेरी भोगीलाल ललुभाई	„	२१)
झवेरी बिठलदास चतुरभुज	„	२१)

बाबु कालीचरणदास	....	२५]
शाह मोतीचंद शामळदास	..	११]
झवेरी बालाजी आपाजी....	..	११]
मेसर्स महेतानी कं०	....	१०]
पंचीगर नारणदास गणपतराव	..	११)
झवेरी जमनादास उमेदचंद मांडला		१५)
झवेरी चंदुलाल दलसुखराम, अमदावाद		५१]
महेता वेलचंद उमेदचंद, हार्डकोर्ट प्लीडर		

अमदावाद ७५]

झवेरी मोतीचंद भगवानदास,	पुना	११)
झवेरी रायचंद खुशालचंद	मुंबई	१५]
शाह चुर्नीलाल उजमचंद	..	१०)
बाबु विश्वनाथ नकुरचंद चेटरजी	..	१०)
महेता दलछाभाई चतुरभाई	..	१०)
झवेरी परशोतमदास हरीलाल, मद्रास		३५]

झवेरी श्रीकमलाल नहालचंद रंगुन १५)

झवेरी मोहनलाल अचरतलाल, अमदावाद १५]

झवेरी मोहनलाल ललुभाई मुंबई ७)

झवेरी मणीलाल वाडीलाल, मुंबई ७)

झवेरी अमृतलाल नथुचंदनी कं०,

कलकत्ता ६१)

मी. मंगळदास छगनलाल, अमदावाद. २१)

मेसर्स टी. आर. टॉकर एण्ड सन्स,

मद्रास. ५०)

झवेरी गोपाळजी धनजीभाई, जामनगर ५)

झवेरी हरजीवनदास रतनसीभाई, जामनगर ५)

शाह ललुभाई नथुभाई चाहवाळा, मुंबई १५)

एक स्वदेशी बंधु-बाव ५)

झवेरी जेसंगलाल मंछाचंद मोलमीन, बरमा ५१)

शेठ धरमशीभाई मेघजीभाई मुंबई ११)

शाह रायचंद मोतीचंदनी कं०	,,	१५)
झवेरी दोलतचंद, झवेरचंद, अमदाबाद		१५)
झवेरी बालमुकंद कनीराम	मुंबई	११)
झवेरी मणीलाल सवचंद,	,,	१०)
शाह मणीलाल रतनचंद	,,	८)
झवेरी रतनशीभाई लीलाधर ठकर		११]
घसीया हरीभाई रसीकलाल		११)
शाह दवारकादास पुरुशोतमदास		
शीवलाल		१५]
झवेरी मोहनलाल वस्ताचंद, कलकता		८०)
कोठारी अमुलख मलुकचंदभाई कलकता		२१]
महेता छोटालाल केशवलालभाई		५)
शाह वाडीलाल हकमचंद	,,	५) .
पारी मोहनलाल भाईचंद	,,	५)
शाह कस्तुरचंद उमेदचंद	,,	८]

घसीया शंकरलाल छोडालाल	,,	११]
अवेरी मुकंदराम हिरालाल	,,	११]
शाह मणीलाल वेलचंद	,,	५)
अवेरी मोहनलाल हेमचंद	,,	१५)

 ६३३१]

रा. रा. कीलाभाइ दुल्लभराम	
तथा प्राणजीवनदास	
दुल्लभराम	सुरत १५१-०-०
शेठजी. नथमलजी बागमलजी	
गुलेच्छा ग्वालीअर	५१-०-०
अवेरी. बालकीसनदास	
लखमीचंदजी बनारस	२५-०-०
अवेरी. छगनलाल मनसुखलालनी	
कुं०	मुंबई २१-०-०

मेता. रीखवचंद वेलचंद	,,	५-०-०
शाह मोहनलाल साकरचंद	,,	५-०-०
कोठारी मोहनलाल खेतसी	,,	५-०-०
शेठ. अलीमहमद नेणसी	,,	११-०-०
एक सदगृहस्थ तरफथी	,,	१००-०-०
घसीआ बालकीशनदास		
नवनीतराम	मुंबई	७-०-०
शाह. गफुरभाइ नहालचंद	,,	५-०-०
शाह. नथुभाइ कृपाराम	,,	५१-०-०
झवेरी. लोडीनचंदजी		
मथरादास	पेशावर	१५-०-०
झवेरी. भीखुभाइ मूळचंद	पुना	७-०-०
झवेरी. रामकरण हीरा-		
लाल	नागपुर	१०१-०-०
शाह. भोगीलाल		
मंगललाल	मुंबई	५-०-०

धर्मीया शंकरलाल छोटालाल	„	११]
प्रवेरी मुकंदराम हिरालाल	„	११]
शाह मणीलाल वेलचंद	„	५)
प्रवेरी मोहनलाल हेमचंद	„	१५)

६३३१]

रा. रा. कीलाभाइ दुल्लभराम		
तथा प्राणजीवनदास		
दुल्लभराम	सुरत	१५१-०-०
शेठजी. नथमलजी बागमलजी		
गुलेच्छा ग्वालीअर		५१-०-०
प्रवेरी. बालकीसनदास		
लखमीचंदजी बनारस		२५-०-०
प्रवेरी. छगनलाल मनसुखलालनी		
कुं०	मुंबई	२१-०-०

मेता. रीखवचंद वेलचंद	,,	५-०-०
शाह मोहनलाल साकरचंद	,,	५-०-०
कोठारी मोहनलाल खेतसी	,,	५-०-०
शेठ. अलीमहमद नेणसी	,,	११-०-०
एक सदगृहस्थ तरफथी	,,	१००-०-०
घसीआ बालकीशनदास		
नवनीतराम	मुंबई	७-०-०
शाह. गफुरभाइ नहालचंद	,,	५-०-०
शाह. नथुभाइ कृपाराम	,,	५१-०-०
झवेरी. लोडीनचंदर्जा		
मथरादास	पेशावर	१५-०-०
झवेरी. भीखुभाइ मूळचंद	पुना	७-०-०
झवेरी. रामकरण हीरा-		
लाल	नागपुर	१०१-०-०
शाह. भोगीलाल		
मगनलाल	मुंबई	५-०-०

एक दीलसोझ ७२-०-०

मी. बरजोरजी धनजीभाई

कोंन्ट्राक्टर मुंबई १५-०-०

मी. बागमलजी कल्याण-

मलर्जा अजमेर ७१-०-०

झवेरी. गणेशीलालजी

एन्डसन्स आग्रा ५१-०-०

झवेरी. मणीलाल

उत्तमचंद मुंबई १०१-०-०

शेट. नादीरशाह

शापुरजी ,, १५-०-०

कुल रु. ७२२१-०-०

8

जाहिर खबर.

आ पुस्तक शेर महुमनी पेती
 आहतीआआं, सगा, संबंधीओ, अ
 हित चितकोने बिना मुल्ये भेट आपवा
 छे तो जेने जरूर हशे तेमने नीचे
 ठेकाणीथी मळी शकसे-देशावरथी मंगाव
 नाराओए टपालखर्च ०-०-६ मोकल

कोइ पण जातनो ज-
 वाव मंगावनारे टी-
 कीट बीटबी, नहि
 तो जवाव मल्लो नहि

पारी. मणीलि
 खुसालचंद
 पालणपुर ( )
 अरात

